

รายงานวิจัย

สำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทย
เชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

A survey and analysis of the tradename in
Chinese Thais merchant shop and stores in
Muang District, Yala Province

โดย

วราลี รุ่งบานจิตและคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2562
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

รายงานวิจัย

การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทย
เชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

A survey and analysis of the tradename in
Chinese Thais merchant shop and stores in
Muang District, Yala Province

โดย

วราลี รุ่งบานจิตและคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2562
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

หัวข้อวิจัย การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนใน
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ชื่อผู้วิจัย วราลี รุ่งบานจิต วรทา รุ่งบานจิต วรนาถ แซ่เซ่น วรากร แซ่พุ่น และภากร นพฤทธิ์

คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัย ราชภัฏยะลา

ปีงบประมาณ 2562

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยฉบับนี้เกี่ยวกับการสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลาศึกษาลักษณะการตั้งชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา และวิธีการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ คือผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เข้าสัมภาษณ์กับทางร้านค้า ข้อมูลประชากรที่ได้รับนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ร้อยละ และข้อมูลส่วนของชื่อร้านค้านำมาวิเคราะห์ผลการศึกษาดังนี้

1.การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา จากการเก็บข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของร้านค้าส่วนใหญ่อายุอยู่ที่ประมาณ 40-70 ปีและมีภูมิลำเนาเป็นชาวยะลา ชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลามีประมาณ 5 เชื้อสายส่วนมากเป็นเชื้อสายแต้จิ๋ว 25 ครัวเรือน รองลงมาได้แก่แคะ 15 ครัวเรือน ไทหล่า 6 ครัวเรือน ฮกเกี้ยนหรือผู้เจียน 4 ครัวเรือน และอื่นๆ ช่วงเวลาการก่อตั้งร้านค้าที่มากที่สุดคือ 30 ปี พ.ศ.2531-2540 (ค.ศ.1988-1997) จำนวน 13 ร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 22.81 กิจการสินค้าเบ็ดเตล็ดเปิดมากที่สุด จำนวน 11 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 19.3

2.การวิเคราะห์ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน ได้วิเคราะห์สองประเด็น คือ โครงสร้างและความหมายของชื่อร้าน ผลการศึกษาป้ายชื่อร้านภาษาจีนเป็นอักษรจีนตัวเต็ม (繁体) ตัวอักษรภาษาจีนที่นิยมคือสีทอง สีขาวและแดงซึ่ง หมายความว่าความเป็นสิริมงคล เจริญรุ่งเรือง โครงสร้างของชื่อร้านแบบที่นิยมมากที่สุด คือ โครงสร้างแบบมีส่วนประกอบเดียว โดยมีการใช้ชื่อบุคคล คำมงคล และสถานที่ที่เป็นชื่อร้านค้า ส่วนการวิเคราะห์ทางความหมายพบว่า ชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน มีความเกี่ยวข้องกับกิจการและเป็นคำที่แสดงถึงความมงคล โดยใช้กลวิธีการแปล การทับศัพท์ และการหาค่าที่มีเสียงคล้ายกัน

การศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดยะลา ยังคงให้ความสำคัญกับตั้งชื่อร้านค้า มีการตั้งชื่อร้านค้าทั้งชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทย สิ่งสำคัญที่ปรากฏใน ชื่อร้านคือ ความเป็นมงคลต่อการค้าขาย ได้แก่ ความเจริญ ความสุข ความสำเร็จ โชคลาภ รุ่งเรือง เฟื่องฟู ร่ำรวย มั่งมี มั่นคง แข็งแรง ราบรื่น เป็นต้น

คำสำคัญ ชาวไทยเชื้อสายจีน ชื่อร้านค้าภาษาจีน การตั้งชื่อร้านค้า จังหวัดยะลา

Research Title	A survey and analysis of the tradename in Chinese Thais merchant shop and stores in Muang District, Yala Province
Research er	Waralee Rungbanjit ,Woratha Rungbanjit , Woranat Saesen, Warakorn Saepun and Phakorn Noparit
Faculty/Section	Humanities and Social Sciences
University	Yala Rajabhat
Year	2019

ABSTRACT

This research report aims to study and survey the strategies of naming stores in Chinese among Thai Chinese people in Mueang District, Yala Province. The objectives of this research were to survey Thai Chinese people in Mueang District, Yala Province and to study the characteristics of naming stores among Thai Chinese people in Mueang District, Yala Province. Data were collected by going actual site to interview with local store owners. Demographic data were analyzed using statistics, including percentage. Data on store names were analyzed with the following results:

1. By collecting and analyzing data from the survey of Thai Chinese people in Mueang District, Yala Province, most of store owners are around 40-70 years old. Their domicile is Yala. They are Thai Chinese people in Mueang District, Yala Province, which comprising about 5 ethnicities. Most of them are Teochew (25 households), followed by Hakka (15 households), Hainan (6 households), Hokkien or Fujian (4 households), and so on. The most common duration of establishing store is 30 years (1988-1997) (n= 13 stores, 22.81 %). The most common type of store is a store to sell miscellaneous goods (n= 11 stores, 19.3 %).

2. Store naming strategies of Thai Chinese people were analyzed based on two issues, namely the structure and meaning of the store name. The results of studying store signs showed that they were named using Chinese characters (繁体). The popular Chinese characters were characterized by golden, white and red colors, which represented prosperity and wealthiest. The most popular store name structure was single component structure using personal names, auspicious words, and locations as store names. The meaning analysis showed that store names in Chinese and Thai are associated together, related to the business type and are words that represent auspiciousness by using translation, transliteration, and finding similar-sounding words.

The findings of this study reflect that Thai Chinese people in Yala Province still pay their attention to name stores by naming store in both Chinese and Thai. Key attribute found in store names is words expressing trading auspiciousness, namely prosperity, happiness, success, fortune, wealthiest, richness, stability, strength, and smoothness, etc.

Keywords: Thai Chinese people, Chinese store name, Naming stores in Yala Province

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา สามารถลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คณะวิจัยขอขอบพระคุณคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ได้อนุมัติทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยให้ข้อมูลในแบบสอบถามเป็นอย่างดี รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยครั้งนี้ที่ท่านได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจมาโดยตลอด

คณะวิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่บุคลากรทางการศึกษาและผู้สนใจทั่วไป ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ในการสร้างองค์ความรู้ทางด้านภาษาจีนต่อไป

คณะวิจัย

ธันวาคม 2562

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	16
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	16
เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ.....	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	17
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	17
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	18
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	23
สรุป.....	23
อภิปรายผล.....	29
ข้อเสนอแนะ.....	30
บรรณานุกรม.....	31
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	
แบบสอบถามงานวิจัยเรื่อง “การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้า.....	33
ภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา	
ภาคผนวก ข	
คำสั่งแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือวิจัย.....	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ค	
แบบขอความอนุเคราะห์ที่เก็บข้อมูลวิจัย.....	38
ประวัติผู้วิจัย.....	40

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1	ร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	18
ตารางที่ 4.2	ร้อยละของอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	18
ตารางที่ 4.3	ร้อยละของการมีเชื้อสายจีนของผู้ตอบแบบสอบถาม	19
ตารางที่ 4.4	ร้อยละความเกี่ยวข้องกับเจ้าของร้าน	19
ตารางที่ 4.5	ร้อยละของภูมิฐานะของผู้ตอบแบบสอบถาม	19
ตารางที่ 4.6	ตารางแสดงชื่อร้านค้าภาษาไทย ชื่อร้านค้าภาษาจีนและประเภทของร้านค้า	20
ตารางที่ 4.7	แสดงช่วงเวลาการก่อตั้งร้านค้า	22
ตารางที่ 5.1	กราฟแสดงชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา	23
ตารางที่ 5.2	กราฟแสดงข้อมูลช่วงเวลาการก่อตั้งร้านค้า	24
ตารางที่ 5.3	กราฟประเภทของกิจการ	25
ตารางที่ 5.4	ชื่อร้านแบบคำบอกชื่อ	28
ตารางที่ 5.5	ชื่อร้านค้าภาษาจีนแบบองค์ประกอบผสม	29

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 5.1	ภาพป้ายชื่อร้านค้าใช้อักษรจีนตัวเต็ม (繁体)	25
ภาพที่ 5.2	ป้ายชื่อร้านค้าอักษรจีนและสีตัวอักษรเหลืองหรือสีทอง	26
ภาพที่ 5.3	ป้ายชื่อร้านค้าอักษรจีนและสีตัวอักษรสีขาว	26
ภาพที่ 5.3	ป้ายชื่อร้านค้าอักษรจีนและสีตัวอักษรสีแดง	27

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีการใช้ในการสื่อสารของคนประมาณ 1,300 ล้านคน คนที่มีเชื้อสายจีนและวัฒนธรรมจีนมีอยู่ทั่วโลก ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ มีประชากรเป็นอันดับหนึ่งของโลก ดังนั้นในปัจจุบันนี้ภาษาจีนจึงได้เข้ามามีบทบาทต่อตลาดแรงงาน ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม การติดต่อทำธุรกิจค้าขายกับระหว่างไทย-จีน และมีกระแสความนิยมในการศึกษาภาษาจีนมากขึ้น ปัจจุบันนี้การรับสื่อข่าวสารทั้งละคร และเพลง ต่างๆ การร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีน ทั้งจากแผ่นดินใหญ่ ไต้หวัน ฮองกง หรือ สิงคโปร์ ไต้หวันจีนแผ่นดินใหญ่ มาเลเซียและสิงคโปร์มากขึ้น ลงทุนร่วมกันทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชน ทำให้ในปัจจุบันมีเปิดการเรียนการสอนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นตามเพื่อสนองความต้องการ ปัจจุบันประชากรชาวไทยประมาณร้อยละ 2 รู้ภาษาจีนในระดับเพิ่มมากขึ้น

ในประเทศไทยมีชาวไทยเชื้อสายจีนอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวไทยเชื้อสายจีน คือชาวจีนที่เกิดในประเทศไทยและเป็นเชื้อสายของผู้อพยพชาวจีน หรือชาวจีนโพ้นทะเล ชาวจีนเริ่มอพยพมาประเทศไทยตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเพื่อค้าขายมาจนกระทั่งสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เนื่องจากช่วงสมัยนั้นประเทศจีนเกิดปัญหาความแห้งแล้งและอดอยาก ชาวจีนจึงอพยพเข้ามาประเทศไทยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มหลักๆ ได้แก่ แต่จิว แคะ ไหลหล่า ฮกเกี้ยน คนไทยเชื้อสายจีน มีประมาณ 10.4 ล้านคนในประเทศไทย หรือร้อยละ 15 ของประชากรทั้งประเทศ และยังมีอีกจำนวนมากไม่สามารถนับได้ เพราะที่กลมกลืนกับคนไทยไปแล้วโดยการแต่งงานข้ามเชื้อชาติ คนไทยเชื้อสายจีนมีหลายเชื้อสายเช่น แต่จิว แคะ ไหลหล่า กวางตุ้ง ฮกเกี้ยน และอื่นๆ

ชาวจีนแต่จิวและชาวจีนแคะ เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าชาวจีนฮากก (客家) อพยพมาจากตอนเหนือของมณฑลกวางตุ้ง ชาวไหลหล่าอพยพมาจากเกาะไหลหล่า (海南) ส่วนชาวจีนฮกเกี้ยนอพยพมาจากมณฑลฟูเจี้ยน (福建) เมื่ออพยพเข้าสู่ประเทศไทยแล้ว ชาวจีนนิยมตั้งรกรากบริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยา รวมถึงภาคใต้ของประเทศไทย นิยมอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานคร นครสวรรค์ ภูเก็ต ตรัง หาดใหญ่ เป็นต้น ชาวจีนรุ่นแรกเข้าประเทศอย่างไม่มีทุนรอน บางส่วนเริ่มก่อร่างสร้างตัวด้วยการประกอบอาชีพกรรมกร เมื่อเก็บหอมรอมริบได้จำนวนหนึ่งจึงทำการค้าจนร่ำรวยขึ้น ชาวจีนแม้จะอยู่ไกลบ้าน แต่ยังคงรักชาติวัฒนธรรมของตนไว้ได้อย่างเข้มแข็ง สังเกตได้จากศาลเจ้าแบบจีน เมื่อถึงเทศกาลสำคัญของจีนแผ่นดินใหญ่ เช่น ตรุษจีน เชนม้ง ไหว้พระจันทร์ ฯลฯ ชาวไทยเชื้อสายจีนก็ยังปฏิบัติตามพิธีกรรมเนื่องในเทศกาลเหล่านี้อย่างเคร่งครัด การใช้ภาษาของชาวไทยเชื้อสายจีนบางส่วนไม่สามารถพูดภาษาจีนได้เหมือนรุ่นก่อนๆ อันเนื่องมาจากยุคหนึ่งที่ถูกปกครองไทยก๊กการเข้ามาของลัทธิคอมมิวนิสต์ จึงสั่งห้ามไม่ให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศ ปัจจุบันนี้กลุ่มชาว

ไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทยประสบความสำเร็จด้านธุรกิจอย่างมาก หลายตระกูลเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ ด้านวัฒนธรรมไม่เกิดปัญหาความขัดแย้งทางเชื้อชาติใดๆ ความเป็นอยู่ไม่ได้มีความแตกต่าง ทำให้สามารถอาศัยอยู่ร่วมกันได้

จังหวัดยะลาก็เป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ ยะลาเป็นภาษาชาวมลายูแถบ ไทรบุรีและปีนัง แปลว่าแห เพราะในท้องที่ซึ่งเป็นที่ตั้งเมืองเก่ามีภูเขาน้ำหนึ่ง รูปร่างสัณฐานคล้ายจอมแห ยะลาเป็นเมืองหนึ่งใน 7 หัวเมืองที่แยกออกมาจากเมืองปัตตานี เมื่อ พ.ศ. 2334 รัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ อาณาเขตทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดปัตตานี ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดนราธิวาส ทิศตะวันออกติดต่อกับนราธิวาส ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดสงขลาและสตูล ห่างจากกรุงเทพฯ 1,394 กิโลเมตร พื้นที่ 4,716.538 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ คือ อ.เมืองยะลา อ.เบตง อ.บันนังสตา อ.ยะลา อ.รามัน และอ.ธารโต ยะลาเป็นจังหวัดที่เทศบาลมีการจัดวางผังเมืองแบบใยแมงมุมที่สวยงามที่สุดของประเทศไทย และได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดความสะอาด ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายมลายู นอกจากนั้นก็จะมีชาวไทยพุทธ ชาวไทยเชื้อสายจีน และชาวโอรัง อัสมลี ซึ่งตั้งถิ่นฐานในเขตหมู่ 3 ตำบลบ้านแห อ.เมืองยะลา แต่ปัจจุบันส่วนใหญ่ได้อพยพไปอยู่ในมาเลเซีย ด้วยเหตุผลด้านที่ทำกินและวิถีชีวิตที่ดีกว่า ประกอบกับเหตุผลด้านความไม่สงบ ส่วนชาวไทยเชื้อสายจีนในเทศบาลนครยะลาโดยมากเป็นชาวฮกเกี้ยน แต่จิว ปัจจุบันคนยุคหลังใช้ภาษาจีนน้อยลง และลูกหลานจีนหลายคนนิยมใช้ภาษาไทยมาตรฐาน แต่ชาวไทยเชื้อสายจีนในเทศบาลนครยะลาที่อายุต่ำกว่า 50 ปีจะพูดจีนไม่ได้แต่พอฟังรู้ความ อย่างไรก็ตามยะลาถือเป็นจังหวัดที่ดำรงความเป็นพหุวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน เพราะมีความแตกต่างกันทั้งด้านเชื้อชาติ ภาษา และศาสนา แต่ชนทุกกลุ่มยังคงรักษาวิถีชีวิตและประเพณีของตนไว้อย่างเหนียวแน่น

ย่านสายกลาง เป็นย่านธุรกิจในเทศบาลนครยะลามีถนนหลายสายได้แก่ ถนนรถไฟ ถนนยะลา ถนนพิพิธภักดี ถนนปราจิณ และถนนระนอง ประกอบด้วยบ้านเรือนที่เป็นอาคารพาณิชย์ขายสินค้าต่างๆ เช่น เสื้อผ้า เครื่องสำอาง รองเท้า เครื่องเขียน ทอง ฯลฯ ย่านฝั่งใต้ของทางรถไฟ คือ "ตลาด" ประกอบด้วย ตลาดสด ย่านสายกลาง ถนนพิพิธภักดี ซึ่งเป็นย่านธุรกิจการค้า เจ้าของร้านส่วนใหญ่เป็นคนจีน โครงสร้างทางอาชีพของคนจีน ประกอบด้วย 1. จีนฮกเกี้ยนเป็นกลุ่มแรกที่เข้ามาในเมืองยะลา และมีจำนวนมากที่สุด โดยเข้ามาทำเหมืองแร่ดีบุก และต่อมาได้ ทำการค้าขายพารา 2. จีนแต้จิ๋วเข้ามาภายหลัง ย้ายมาจากกรุงเทพฯหรือเพชรบุรีเพื่อค้าขายของชำเบ็ดเตล็ด 3. จีนไหหลำเป็นเจ้าของโรงแรม ร้านกาแฟและร้านทอง 4. จีนกวางตุ้งเป็นช่างทุกประเภท 5. จีนแคะ รับจ้างทั่วไป และบางส่วนเป็นเจ้าของร้านวัสดุ

ดังนั้นผู้วิจัยพบว่าอำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่จำนวนไม่น้อย และสังเกตเห็นถึงป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนซึ่งยังคงมีอยู่ ซึ่งยังไม่มีผู้ศึกษาการตั้งชื่อร้านในจังหวัดยะลา ที่มีความหลากหลายทางด้านภาษา ศาสนาและวัฒนธรรม เชื้อชาติ จึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับประเด็นสำคัญ คือ 1. การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน 2. การวิเคราะห์ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดยะลา เพื่อศึกษาภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความหมายของคำที่ใช้ตั้งชื่อร้าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการตั้งชื่อร้านของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา
2. เพื่อสำรวจเกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ขอบเขตการวิจัย

1. เนื้อหา

สำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

- ที่มาของการตั้งชื่อร้านค้า
 - การใช้ภาษาในการตั้งชื่อ
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างหรือสิ่งทดลอง
 - ผู้ประกอบการร้านค้าซึ่งตั้งชื่อเป็นภาษาจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา
 3. ตัวแปรหรือปัจจัยที่ศึกษา
 - ชื่อร้านค้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลผลิต (Output) : ผลที่เกิดขึ้นทันทีหรือผลที่เกิดขึ้นโดยตรง หลังจากดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้น

- ทราบถึงลักษณะและภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อร้าน
- ทราบถึงที่มาของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

2. ผลลัพธ์ (Outcome) : ผลที่เกิดต่อเนื่องมาจากผลผลิต

- เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางด้านภาษาและวัฒนธรรมจีน

3. ผลกระทบ (Impact) : ผลระยะยาวซึ่งเกิดเป็นผลจุดหมายปลายทาง หรือผลต่อเนื่องจากผลลัพธ์

- ผู้ประกอบการเกิดความภาคภูมิใจในถิ่นฐานบ้านบ้านเกิดของตนเอง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ (ถ้ามี)

1. ชาวไทยเชื้อสายจีน หมายถึงชาวจีนที่เกิดในประเทศไทยและเป็นเชื้อสายของผู้อพยพชาวจีนหรือชาวจีนโพ้นทะเล

2. ชื่อร้านค้าภาษาจีน หมายถึง ชื่อร้านค้าที่มีป้ายอักษรจีน ที่ปรากฏในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

3. การตั้งชื่อร้านค้า จังหวัดยะลา หมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับที่มาของชื่อร้านและลักษณะของคำที่ใช้ของร้านค้าในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลาผู้วิจัยได้ใช้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ
- 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การตั้งชื่อ

การตั้งชื่อของคนไทย

เรื่องการตั้งชื่อเด็กนั้นเกี่ยวข้องกับประเพณีการเกิด แต่ที่นำมากล่าวแยกไว้ เนื่องจากการตั้งชื่อนั้นมีรายละเอียดมากมายสามารถพิจารณาการตั้งชื่อของคนในอดีตและปัจจุบันว่ามีความนิยม แตกต่างกันอย่างไรรวมถึงทำให้ทราบถึงวัฒนธรรมและค่านิยมของคนในสมัยนั้น ซึ่งสะท้อนออกมาให้เห็นได้จากการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ

การตั้งชื่อเด็กนั้นไม่กำหนดเวลาแน่นอน บางคนเมื่อโกนผมไฟก็ตั้งชื่อไปพร้อมกัน หรือบางคนก็จดวันเวลาตกฟากไปให้ผู้รู้หรือพระตั้งให้ ซึ่งในปัจจุบันพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเริ่มน้อยลงไปเนื่องจากความรู้ความทันสมัยในวงการแพทย์และคนมีการศึกษาเพิ่มมากขึ้นความเชื่อในเรื่องผีสงาก็ลดน้อยลงไป แต่สิ่งที่ยังคงอยู่คือพ่อแม่นิยมตั้งชื่อลูกตามความเชื่อทางศาสนาพราหมณ์หรือหลักโหราศาสตร์ โดยนำว่า เดือน เวลา ปีเกิดของลูกไปตามคัมภีร์ นามทักษาปกรณ์ และพิจารณาตั้งชื่อให้มีความหมายที่ดีงาม

ก่อนที่จะกล่าวถึงวิธีการตั้งชื่อตามโหราศาสตร์ซึ่งเป็นวิธีที่คนไทยยังนิยมใช้อยู่ ในปัจจุบันนั้นจะขอกกล่าวถึงเรื่องการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเพื่อให้ได้ทราบถึงค่านิยมความเชื่อ วัฒนธรรมของคนไทยแต่ละสมัยว่าเป็นอย่างไร

งานวิจัยเรื่อง “การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย” ของ สุภาพรณ ญ บางช้าง ได้กล่าวถึงลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน พอจะสรุปได้ดังนี้ (2529 : 82-100)

ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อในสมัยสุโขทัย

ความหมายที่นิยมในการตั้งชื่อในสมัยสุโขทัย คือ

1. ความหมายที่แสดงถึงความสัมพันธ์ฉันเครือญาติ โดยตั้งชื่อบ่งลำดับที่ในครอบครัว เช่น ผู้ชายนิยมชื่อ อ้าย ยี่ ไส่ จั่ว ส่วนผู้หญิงนิยมชื่อ เอื้อย อี้ ซึ่งชื่อลักษณะนี้นิยมมาก
2. ความหมายที่แสดงถึงความมั่นคงและความรุ่งเรืองของสังคม เช่น ผู้ชายชื่อ สั่ง อิน ซึ่งเป็นชื่อต้นไม้ขนาดใหญ่แสดงถึงความมั่นคง ผู้ชายชื่อ เริง หรือ ร่วง ซึ่งหมายถึงความรุ่งเรือง ผู้หญิงชื่อ คำ ซึ่งหมายถึงทอง สะท้อนเรื่องความต้องการร่ำรวย ผู้หญิงชื่อ มิ่ง ซึ่งเป็นชื่อที่มีความหมายบ่งถึงความ เป็นเลิศ

สรุปได้ว่า สมัยสุโขทัยซึ่งอยู่ในยุค “สร้างบ้านแบ่งเมือง” สะท้อนให้เห็นอุดมคติของการมุ่งเอาความปลอดภัยและความเจริญของชุมชนเป็นหลักและสะท้อนถึงรูปแบบการปกครองว่ามีแนวความคิดเรื่องความสัมพันธ์แบบครอบครัว หรือแบบพ่อปกครองลูก ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อในสมัยอยุธยา-ธนบุรี

ความหมายที่นิยมในการตั้งชื่อในสมัยอยุธยา-ธนบุรี คือ

1. ความหมายที่แสดงถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
 - 1.1 ชื่อสัตว์ เช่น เขียด หนู ช้าง ดั่ง นก แมว ไร สิ้งค์ ครุฑ ไหม เอี้ยง
 - 1.2 ชื่อต้นไม้หรือดอกไม้ เช่น จัน เตื่อ แดง เนียม บัว พะยอม ใฝ่ สมอ สน อิน พุด พลับ ชื่อ “จัน” นิยมมากที่สุด
 - 1.3 ชื่อธาตุ เช่น แก้ว เงิน ทอง เพชร ชื่อ “ทอง” นิยมมากที่สุด
 - 1.4 ชื่อที่หมายถึงคน เช่น ไทย แหก จีน ซี เทศ
 - 1.5 ชื่อของใช้ เช่น นวม ซาด อู่ สีน พัด ชัน เทียน
 - 1.6 ชื่อสี เช่น ดำ ขาว
 - 1.7 ชื่ออวัยวะของร่างกาย เช่น เกศ ปาน ใฝ่
 - 1.8 ชื่อของสิ่งที่เกิดจากธรรมชาติ เช่น จันท์ รัศมี แข แสงจันท์
2. ความหมายที่แสดงถึงแนวความคิดทางนามธรรม
 - 2.1 ชื่อที่แสดงถึงความงาม ความดี ความรุ่มเย็น เช่น เพิ่ง ยอด เอี่ยม ฉ่ำ ดี เปี่ยม มิ่ง
 - 2.2 ชื่อที่แสดงถึงการเพิ่มพูน ความก้าวหน้า ความเจริญ บุญ เช่น มา พูน ผูก เลื่อน จรุง จารัส เจริญ โชติ บุญ บุญเกิด พร ศรี

ลักษณะการตั้งชื่อในสมัยอยุธยา-ธนบุรี เป็นการตั้งชื่ออย่างเรียบง่าย สะท้อนปรัชญาการดำเนินชีวิตว่ามีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย รักสันติ และประเมินคุณค่าของธรรมชาติว่ามีความสำคัญต่อชีวิต จึงได้ถือเอาชื่อเหล่านั้นเป็นมงคลนาม มาใช้เป็นชื่อลูกหลานของตน ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อในสมัยรัตนโกสินทร์ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (รัชกาลที่ 1 ถึง รัชกาลที่ 5)

ความหมายที่นิยมในการตั้งชื่อสมัยรัตนโกสินทร์ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ คือ

1. ชื่อที่แสดงถึงความสัมพันธ์ฉันญาติ และมีการบ่งลำดับเครือญาติ เช่น บุตร กัง นุช เพิ่งใหญ่- เพิ่งเล็ก เหมใหญ่-เหมเล็ก ฉิมยักษ์-ฉิมใหญ่ ลูกจันท์ใหญ่-ลูกจันท์เล็ก เอมใหญ่-เอมเล็ก
2. ชื่อที่แสดงถึงความหมายถึงกิริยาอาการที่มั่นคง เช่น คง คุ่ม ผูก พัน มี รอด สงวน อยู่
3. ชื่อที่มีความหมายถึงธรรมชาติ เช่น พระอาทิตย์ แสงสว่าง พระจันทร์ แสงจันทร์ หรือชื่อที่มีความหมายถึงความเย็น เช่น ชุ่ม ชุ่ม ชื่น เย็น
4. ชื่อธาตุ เช่น ทองเพ็ง แก้ว เงิน นาก นิล พลอย เหล็ก ก้อนทอง คำ ทอง ทองดี ทองเนียน นิยมชื่อที่มีความหมายเกี่ยวกับทองมากที่สุด รองลงมาคือ แก้ว นิล และพลอย
5. ชื่อสถานที่ เช่น ฉาง ดง ถิ่น ถิ่น ทับ บ้าน เมือง ร่องน้ำ สวน นิยมชื่อที่เป็นสถานที่ที่เรียบง่ายเป็นธรรมชาติมากกว่าสถานที่สร้างขึ้น เช่น ดง นา ไพร ภู สวน และถ้าเป็นชื่อสถานที่ที่จัดสร้างขึ้นก็นิยมสถานที่ที่สร้างอย่างเรียบง่าย ไม่ใหญ่โต เช่น ทับ เรือน แพ

6. ชื่อที่แสดงถึงรูปร่าง ลักษณะ ท่าทาง เช่น ขำ คล้าย แจ่ม ผุด ผ่อง พิม นวล สม สะ สล้าง ลำอาง เอี่ยม จิว จ้อย ตู โต นิ่ม นุ่ม น้อย บาง ป้อม ย้อย เล็ก เสี่ยม ถ้าสังเกตจากชื่อข้างต้นจะเห็นความนิยมของคนไทยในยุคนี้ว่า นิยมความงามในลักษณะที่นมนวล เรียบร้อย สังเกตจากชื่อต่อไปนี้ เช่น ฉลวย ช้อย นวล ลอย ลมัย ลมุน หรือนิยมท่าทางที่อ่อนน้อมสำรวม สังเกตจากชื่อต่อไปนี้ เช่น เจียม น้อม เสี่ยม หรือนิยมผู้ที่มีลักษณะร่าเริงแจ่มใส และนิยมผู้ที่รูปร่างขนาดเล็ก หรือท้วม สังเกตได้จากชื่อต่อไปนี้ เช่น แป้น ยิ้ม แยม จิว จ้อย เล็ก น้อย ป้อม

7. ชื่อที่แสดงถึงรสชาติ นิยมชื่อที่แสดงรสหวาน เช่น เอม

8. ชื่อที่แสดงถึงกลิ่น นิยมชื่อที่แสดงถึงกลิ่นเหม็น เช่น เหม็น

9. ชื่อต้นไม้หรือดอกไม้ เช่น เกด จัน แดง เนียม บัว ปอ เผือก ใผ่ สน องุ่น อิน

10. ชื่อสัตว์ เช่น กระจ่าย ขาบ ควาย ช้าง ตุ่น พุก มอด เม่น สิงห์ เสือ หมี อ้น ปลา นก นกแก้ว นาค แมว สาลิกา หงส์ หนู อึ่ง

11. ชื่อที่แสดงถึงความเจริญ บุญ ความสุข เช่น เกษม โชติ บุญช่วย บุญรอด สว่าง สุข อุ่น สุข

12. ชื่อของใช้ เช่น กล้า กรูด เข็ม จาน ไซ ต่วน ตลับ ตุ่ม ปิ่น แพร อ่าง ส้ววาลัย แห

13. ชื่อที่แสดงถึงการตกแต่ง เช่น เขียน ขลิบ เคลือบ จีบ เจิม ชม ชู ชูบ เชื่อม ต้ม ตั้ม แฉม ปั้น ปรง เลี่ยม

ลักษณะการตั้งชื่อในสมัยรัตนโกสินทร์ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ โดยทั่วไปสะท้อนคตินิยมและการดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกับสมัยอยุธยาและธนบุรี คือ ตั้งชื่ออย่างเรียบง่ายสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเห็นได้จากชื่อที่หมายถึงต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์ ธาตุ ของใช้ สถานที่ แต่ก็มีลักษณะแตกต่างกันอยู่บ้าง คือ

1. ตั้งชื่อที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันญาติ เช่น กัง บุตร และมีการบ่งลำดับเครือญาติ แต่ไม่บ่งลำดับที่อย่างในสมัยสุโขทัย แต่แสดงให้เห็นว่าผู้นั้นเป็นลูกคนโตหรือลูกคนเล็ก เช่น ลูกจันทน์ใหญ่-ลูกจันทน์เล็ก เอมใหญ่-เอมน้อย

2. ตั้งชื่อที่มีความหมายถึงรสชาติ ซึ่งสมัยอยุธยาและธนบุรีไม่นิยมตั้งชื่อลักษณะนี้

3. ตั้งชื่อที่มีความหมายแสดงกิริยาอาการที่มั่นคง แสดงลักษณะรูปร่าง ท่าทาง นิยมใช้มากขึ้นกว่าในสมัยอยุธยาและธนบุรี

ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อในสมัยประชาธิปไตยช่วงต้น ระหว่าง พ.ศ.2479 - 2486

ความหมายที่นิยมตั้งชื่อในสมัยนี้ แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ

1. ตั้งชื่อแสดงคตินิยมแบบเดิม ดังนี้

1.1 ชื่อต้นไม้หรือดอกไม้ เช่น จัน เผือก พุด

1.2 ชื่อสัตว์ เช่น หุย หนู หมา เอี้ยง

1.3 ชื่อของใช้ เช่น ช้อน รูป โถ โต๊ะ แป้ง หมอน

1.4 ชื่อสถานที่ เช่น ทับ ทิม สวน

1.5 ชื่อที่แสดงกิริยาอาการ เช่น เกิด แคล้ว เต็ม ยั่ง ยิ้ม แยม หยุด อยู่

1.6 ชื่อที่แสดงถึงลักษณะงาม เช่น ขำ ปลั่ง ละมุน ละม่อม

2. ตั้งชื่อที่มีความหมายตามแบบเดิม แต่มีลักษณะใหม่เพิ่มเข้ามา ดังนี้

2.1 ชื่ออวัยวะร่างกาย นอกจากจะมีชื่อ แกละ เปีย เหมือนสมัยที่ผ่านมาแล้วยังมีชื่อ จอน เพิ่มเข้ามาแสดงลักษณะรูปทรงผมที่นิยมต่างไปจากเดิม

2.2 ชื่อสถานที่ นอกจากชื่อ ดอน ทับ ทิม สวน ซึ่งสถานที่แวดล้อมใกล้ตัว เรียบง่ายและเป็นธรรมชาติแล้ว ก็เริ่มมีชื่อที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ของคนในยุคที่กว้างออกไป เช่น นิคม ชาติ สยาม ทวีป รวมทั้งมีชื่อประเทศอื่น ได้แก่ สวิต

2.3 ชื่อคน นอกจากจะมีชื่อที่มีความหมายถึงเด็กที่น่ารัก น่าเอ็นดู บ่งเพศชายหญิง เช่น ลูก จันท์ นุช เณร แล้ว ก็เริ่มมีชื่อที่มีความหมายกว้างไปถึงประชาชนกลุ่มใหญ่ เช่น นรา ประชา

2.4 ชื่อของใช้ นอกจากชื่อ ขวด ชัน เข็ม ซึ่งเป็นชื่อที่เคยใช้ในสมัยอื่น ก็เริ่มมีชื่อที่เป็นของใช้ที่นิยมในสมัยนั้น เช่น สมุด แฟ้ม หมึก ซึ่งสะท้อนถึงการตื่นตัว ทางการศึกษา และมีชื่อ พยนต์ เพลารถ ซึ่งแสดงถึงรถยนต์ที่เข้ามาเป็นของใช้สำหรับคนยุคนี้

2.5 ชื่อที่เป็นนามธรรม แสดงถึงความเจริญหรือสิ่งที่เป็นมงคล นอกจากชื่อที่เกี่ยวกับบุญ เช่น บุญ บุญช่วย บุญมาก บุญรอด ซึ่งยังนิยมมากในสมัยนี้ ก็เริ่มมีชื่อที่แสดงถึงลักษณะที่สมัยใหม่ขึ้น เช่น กิตติ เกียรติ ประเสริฐ พิสิษฐ์ ไพโรจน์ สมโรจน์ สุวัฒน์ โสภณ เป็นต้น

2.6 ชื่อที่แสดงความงาม นอกจากชื่อ ฉลุย แฉล้ม ลำยอง ลออ งามพร้อม แฉ่งน้อย ซึ่งสื่อคตินิยมแบบเดิมที่ชอบความงามที่นิ่มนวล เรียบร้อย ก็เริ่มมีชื่อที่แสดงความงาม ที่ดูมีสีสันมากขึ้น เช่น สดพริ้ง โสภา ศรีประไพ วิจิตร เอี่ยมลักษณ์ เป็นต้น

2.7 ชื่อที่แสดงรูปร่าง ลักษณะท่าทาง นอกจากชื่อ เสงี่ยม นุ่ม นุ่ม หงิม ซึ่งแสดงท่าทางที่สุภาพ อ่อนโยน ตามความนิยมเดิมแล้ว ก็เริ่มมีชื่อที่แสดงท่าทางที่แข็งแกร่งหรือเก่งเพิ่มขึ้น เช่น แก้ว กล้า ไกร เต๊ะ ยวน แก่น องอาจ เป็นต้น

3. การตั้งชื่อที่มีลักษณะแตกต่างจากคตินิยมเดิม ได้แก่

3.1 มีชื่อที่แสดงความหมายในเรื่องอำนาจ ชัยชนะ การสงคราม เช่น เฉลิมพล ณรงค์ มีชัย สด้าเดช เสริมศักดิ์ อำนาจ แม้ชื่อสิ่งของนิยมเอาชื่ออาวุธมาตั้งเป็นชื่อมากขึ้น เช่น กริช เคน ซึ่งความหมายของชื่อในลักษณะนี้ไม่เป็นคตินิยมของคนไทยในสมัยที่ผ่านมา

3.2 คนไทยยุคนี้ได้เปลี่ยนระบอบการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตย ทำให้คนทั่วไปนำคติการตั้งชื่อในคัมภีร์ นามทักษาปกรณ์มาใช้ ซึ่งแต่ก่อนนิยมใช้ตั้งชื่อเฉพาะฝ่ายราชสกุล คนทั่วไปจึงนำระบบการตั้งชื่อของฝ่ายราชสกุลมาใช้บ้าง เช่น ประพาส นรินทร์ พชรี พรเมศร์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวิถีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่ชนชั้นปกครองและประชาชนมีสัมพันธ์กันมากขึ้นแต่ยังไม่แสดงออกชัดเจนนัก

3.3 มีชื่อที่แสดงความหมายเกี่ยวกับความรู้ ความฉลาดและการศึกษาเพิ่มขึ้น เช่น โกวิท ปรีชา เวทย์ ชื่อต้นไม้ ดอกไม้ ที่มีพยางค์เดียวเริ่มหมดความนิยม เช่น เกด จัน อิน แดง บัว แต่กลับนิยมชื่อ 2 พยางค์ เช่น กุหลาบ โกมุต ลินจี่ แดงอ่อน เฟื่องฟ้า บานเย็น พักทอง และมีการสร้างคำขึ้นใหม่เพื่อให้ได้ชื่อที่นิยมแต่เดิมในรูปคำที่สื่อความหมายสมัยใหม่ขึ้น เช่น ศรีอุบล อุบลวรรณ บัวศรี บัวพันธ์ นอกจากชื่อ แสงแล้วยังมี ชื่อ เจียรระวี อรุณ อุทัย นอกจากชื่อถนอมแล้วยังมีชื่อ จงถนอม นอกจากชื่อทอง ก็มีชื่อ กาญจน์ สุวรรณ หิรัญ ทองประภาศรี ทองเพ็ญกุล เป็นต้น

ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อในสมัยประชาธิปไตยช่วงต้นก็ยังคงคล้ายคลึงกับสมัยที่ผ่านมาแต่มีสิ่งที่เปลี่ยนแปลงคือ ในสมัยนี้เริ่มมีการนำคติพราหมณ์มาใช้ในการตั้งชื่อ โดยใช้คัมภีร์นามทักษาปกรณ์มาเป็นแนวในการตั้งชื่อ ซึ่งแต่ก่อนนิยมเฉพาะในหมู่ราชสกุลเท่านั้นแต่ก็ยังไม่นิยมแพร่หลายนัก และอีกประการหนึ่งที่น่าสังเกตก็คือ มีวิวัฒนาการของการสร้างคำในการตั้งชื่อมากขึ้น เช่น แต่เดิมนิยมชื่อพยางค์เดียว แต่ในยุคนี้สร้างคำขึ้นใหม่ ชื่อที่มี 2 พยางค์ขึ้นไปจึงมีเพิ่มมากขึ้น

ลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อสมัยปัจจุบัน

ข้อมูลจากรายชื่อประชากร กองทะเบียน กระทรวงมหาดไทย รายชื่อสุติบัตรเด็กเกิดใหม่ของอำเภอพญาไท และรายชื่อในสมุดโทรศัพท์ระหว่าง พ.ศ. 2524 - 2525 ได้พบว่าการตั้งชื่อในสมัยนี้มีลักษณะการใช้ภาษาแตกต่างไปจากยุคสมัยที่ผ่านมา อาจเนื่องมาจากในสมัยที่จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี มีความเห็นว่าลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อที่ผ่านมาไม่แสดงความเจริญของคนไทยอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะการตั้งชื่อที่ซ้ำกันโดยไม่แบ่งแยกเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิง จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อพิจารณาหาหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวทางในการตั้งชื่อของคนไทย คณะกรรมการชุดนี้จึงได้พิจารณาและได้เสนอหลักการตั้งชื่อ ซึ่งรัฐบาลประกาศเชิญชวนให้ประชาชนกระทำตาม 2 ฉบับ เมื่อ พ.ศ. 2484 และ พ.ศ. 2485 หลักการตั้งชื่อทั้ง 2 ฉบับนี้แม้มิได้บังคับแต่มีผลทำให้คนไทยมีความตื่นตัวเรื่องการเลือกสรรภาษามาตั้งเป็นชื่อมากขึ้น โดยเลือกชื่อที่มีความหมายบ่งเพศของผู้เป็นเจ้าของชื่อ และมีชื่อที่เป็นภาษาบาลีสันสกฤตมากขึ้นเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าลักษณะชื่อของคนทั่วไปในสมัยปัจจุบันมีลักษณะการใช้ภาษาแตกต่างไปจากยุคสมัยที่ผ่านมา โดยแทบไม่เหลือเค้าของคตินิยมในการตั้งชื่อแบบเดิมอยู่เลย

แนวคิดพื้นฐานที่คนในสมัยปัจจุบันนิยมนำมาใช้ตั้งเป็นชื่อมี 3 ประการ คือ

1. นิยมตั้งชื่อโดยอาศัยคติการตั้งชื่อแบบพราหมณ์ ตามปรากฏในคัมภีร์ นามทักษาปกรณ์ซึ่งเดิมใช้แต่ในฝ่ายราชสกุล การถือคตินี้ทำให้ชื่อมีจำนวนพยางค์ที่มากขึ้น และมีชื่อที่เป็นภาษาบาลีสันสกฤตเพิ่มมากขึ้น ชื่อชายนิยมใช้ชื่อที่มีความหมายเป็นเดช คือ แสดงอำนาจ ชื่อหญิงนิยมให้เป็นศรี คือ แสดงความงาม ความเจริญ มีผลทำให้ชื่อที่มีความหมายสะท้อนอุดมคติของวิถีชีวิตที่เรียบง่ายกลมกลืนกับธรรมชาติ เหมือนดังสมัยที่ผ่านมาที่มีจำนวนน้อยลง ชื่อในสมัยปัจจุบันส่วนใหญ่จึงสะท้อนความหมายที่แสดงถึงความมุ่งหวัง แสวงหาความสำเร็จของชีวิตในด้านอำนาจ ชื่อเสียง เกียรติยศ ความก้าวหน้า สำหรับชื่อของผู้ชาย เช่น ศักดิ์ณรงค์ ศักดิ์ชาย ศิริเกียรติ ส่วนชื่อของผู้หญิงก็สะท้อนความหมายที่แสดงถึงความงามแบบเบ็ดเตล็ดและความมีศรัทธา เช่น ศรีนทร์ทิพย์ เกศราอาภรณ์ สุวรรโณภาส สุนนธิกา

2. นิยมตั้งชื่อที่มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับคนอื่น โดยเสาะแสวงหาชื่อที่เป็นภาษาบาลีสันสกฤตที่มีรูปคำแปลก ๆ หรือมีเสียงแปลก ๆ เช่น คัชรีณี สนิตรา กุรุรินทร์ กัญชนิษฐ์ เกสรสุริยะ เชษฐยววรรณ ซึ่งบ่งแสดงถึงแนวความคิดของคนในสมัยนี้ว่าต้องการสร้างความเป็นเอก หรือความเด่นของตน

3. นิยมตั้งชื่อให้แสดงความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้วยการตั้งชื่อให้แสดงเสียงคำหรือความหมายที่พ้องกับชื่อพ่อแม่ หรือให้ชื่อพี่น้องคล้องจองกัน เช่น พ่อชื่อ สุทธิศักดิ์ แม่ชื่อ กัลยา จะตั้งชื่อลูกว่า กัลยธีรา หรือพี่ชื่อ อรวรรณ ส่วนน้องชื่อ วรณอร ลักษณะดังกล่าวแสดงถึงความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งเป็นรากฐานของวัฒนธรรมมาตลอดทุกสมัย

ข้อควรสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตั้งชื่อในสมัยปัจจุบัน คือ

1. ความเชื่อของคนไทยแต่เดิม จะไม่นำชื่อที่มีความหมายถึง พระพุทธเจ้า เทพ และพระเจ้าแผ่นดิน มาตั้งเป็นชื่อของตน ยกเว้นแต่ในฝ่ายราชสกุล เนื่องจากถือว่าเป็นคำสูง แต่ในปัจจุบันมีชื่อลักษณะนี้มีใช้น้อย เช่น อูมาพร ศิวะ ศิวรินทร์ โกสินทร์ อินทรา สยมภู ทศพร นรินทร์

2. การตั้งชื่อในสมัยปัจจุบันจะแบ่งแยกเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงอย่างชัดเจน ผู้ชายจะตั้งชื่อที่มีความหมายที่บ่งบอกถึงอำนาจ ชัยชนะ เช่น ประยุทธ์ ครรชิต กล้าณรงค์ ส่วนผู้หญิงก็จะตั้งชื่อที่มีความหมายที่บ่งบอกถึงลักษณะที่งาม เช่น เลอลักษณ์ วิสุทธิโณม เพลินพิศ

ความหมายที่นิยมใช้ในการตั้งชื่อสมัยปัจจุบัน

ถ้าเป็นผู้ชาย จะนิยมใช้ชื่อที่มีความหมายดังต่อไปนี้

1. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงอำนาจหรือชัยชนะ เช่น กฤษณาองค์ เกียรติศักดิ์ กิตติศักดิ์ อดิชัยย ครรชิต ณรงค์พล ชนะชัย

2. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงความเจริญหรือบุญ เช่น จิรวัดน์ อนุวัฒน์ สุวัฒน์ สิทธิโชค อรรถพร

3. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงคุณลักษณะหรือความประเสริฐ เช่น สุธรรม ธีรยุทธ สุขจน์

4. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงความสุข เช่น สุขสันต์ ภาคภูมิ ยอดปรีดา ชัยสุข

5. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงธรรมชาติ เช่น บรรพต ทรายดล ทินกร สายันท์ อรรณพ ตะวัน

6. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงเทพ เช่น ปรมศวรร วิษณุ มนุ ศักรินทร์ วิชโรธร เทพฤทธิ์

7. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงธาตุ เช่น กนก นพรัตน์ วิเชียร ไพฑูรย์

8. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงวงศ์ตระกูล เช่น เชิดพันธ์ุ ภัทรสกุล อนุพงศ์ รัษฎพงษ์ จตุพงษ์

ส่วนผู้หญิง มักนิยมตั้งชื่อที่มีความหมาย ดังนี้

1. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงความงามหรือลักษณะงาม เช่น เกศราอาภรณ์ พิมพ์พิไล วรรณวิไล วัฒนวรรณ

2. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงความเจริญหรือบุญ เช่น ขวัญทวี จรวยศรี ปองศิริ พัฒนาวดี สุวัฒนา อัจจิมา

3. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงธาตุ เช่น กนกทิพย์ เกลียวมาศ กาบแก้ว จรวยรัตน์ เพชรประภา เพชรวรรณ เพชรนิล ศิลาวัลย์ อูไรศรี

4. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงธรรมชาติ เช่น กิ่งเดือน กิ่งดาว จันทร์การ์ต ชลธพร ปานตะวัน

5. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงคุณลักษณะหรือความประเสริฐ เช่น จรรยา อารีย์นรัักษ์ ปาจริย์ สุธิ มารยาท

6. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงต้นไม้หรือดอกไม้ เช่น อ้อยทิพย์ แคทลียา ผกาหวดี จงกลรัตน อูบลทิพย์

7. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงจิตใจ เช่น ชูจิตต์ ดวงกมล รุ่งฤทัย สุหทัย อารมณ ใจเอื้อ จิตพิสุทธิ์

8. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงความสุข เช่น เกษมนิรชร พูนสุข สุขใจ รมณีย์ ھرรรษา

9. ชื่อที่มีความหมายแสดงถึงเทพ เช่น พัชรินทร์ ศิวพร อูมาพร

เมื่อเราได้ศึกษาการตั้งชื่อในสมัยต่าง ๆ แล้วจะเห็นว่า การตั้งชื่อเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและคนไทยพิถีพิถันเรื่องการตั้งชื่อมากที่สุด การตั้งชื่อสะท้อนให้เห็นขนบธรรมเนียม ค่านิยม ความคิด และความเชื่อของคนไทยและการที่ความนิยมในการตั้งชื่อของคนไทยในแต่ละสมัยเปลี่ยนแปลงไปนั้น เนื่องมาจากอิทธิพลของสังคมนั่นเอง

เมื่อศึกษาวิวัฒนาการของการตั้งชื่อแล้ว สามารถสรุปลักษณะการตั้งชื่อของคนไทยไว้ได้ดังนี้

1. ในสมัยก่อนคนสามัญไม่พิถีพิถันในการตั้งชื่อ ส่วนมากจะตั้งชื่อตามพ่อแม่ และมักเป็นคำไทยแท้เพียงคำเดียว เช่น อิน ทอง แก้ว หรือตั้งชื่อที่มีลักษณะเป็นไปในทางน่าเกลียดเพื่อหลอกผี เมื่อรอดแล้วจึงมาตั้งชื่อที่เป็นมงคลแก่ตัว เช่น ชื่อเดิม เหม็น แต่เมื่อโตอาจเปลี่ยนชื่อเป็น บุญมี

2. เจ้านายและขุนนางในสมัยก่อนจะพิถีพิถันในการตั้งชื่อกว่าคนสามัญ โดยมีพราหมณ์คิดพระนามถวาย เช่น เจ้าฟ้านราธิเบศร์ เจ้าฟ้านรินทร์ เจ้าฟ้าปรมศวร์ เจ้าฟ้าสุริยวงศ์ เจ้าฟ้าเทพ เจ้าฟ้าบรม

3. ในสมัยก่อนถึงแม้ว่าการตั้งชื่อของคนไทยจะได้รับอิทธิพลอินเดีย แต่ในทางปฏิบัติจะไม่เหมือนกับอินเดีย คือ อินเดียนิยมใช้ชื่อเทพเจ้ามาตั้ง เช่น ราม นรินทร์ สยมภู ส่วนคนไทยนั้นเลี้ยงชื่อบุคคลที่เคารพ คือ ชื่อที่มีความหมายถึงพระพุทธเจ้า เทพเจ้า

4. หลักเกณฑ์การตั้งชื่อมีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา เห็นได้ชัดเมื่อไทยได้รับอิทธิพลตะวันตก หลักเกณฑ์การตั้งชื่อในลักษณะเดิมจึงเปลี่ยนไป คือ คนสามัญจะนำโวพจน์พระนามของพระพุทธเจ้า เทพเจ้า หรือกษัตริย์มาใช้ตั้งชื่อ เช่น สรรเพ็ชญ์ ทศพล กฤษณะ หรือตั้งชื่อจริงหรือชื่อเล่นโดยใช้ภาษาอังกฤษ เช่น แอนนา ลีนา เดียร์ นาเดีย

5. หลักเกณฑ์การตั้งชื่อเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม ในสมัยก่อนคนไทยจะไม่มีแยกเพศด้วยการตั้งชื่อ การบอกเพศจะใช้คำว่า “อ” และ “อ้าย” เติมหน้าชื่อ เช่น อีปริก อ้ายพอน แต่ปัจจุบันการตั้งชื่อได้รับอิทธิพลจากอินเดีย โดยผู้ชายจะตั้งชื่อโดยใช้อักษรที่เป็นเดชนำหน้า เพื่อแสดงถึงอำนาจ ส่วนผู้หญิงจะตั้งชื่อโดยใช้อักษรที่เป็นศรีนำหน้า ซึ่งแสดงถึงความงดงาม โดยเฉพาะสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้มีการระบุชื่อให้แบ่งแยกเพศให้ชัดเจน ผู้ชายจะใช้ชื่อ มาลี หรือ ศรี ไม่ได้

6. ความหมายของชื่อ เดิมมักจะนิยมคำพยางค์เดียว แต่ปัจจุบันนิยมคำพยางค์คือ 3 - 4 พยางค์ เพราะมีความรู้สึกกันว่าราบรื่น น่าฟัง เช่น ชื่อเดิมอาจมีพยางค์เดียว ได้แก่ แคล้ว ยิ่ง รอด แต่ในปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงให้ยาวขึ้น ได้แก่ บุญพิทักษ์ ยิ่งยศ นวมน สิริรัตน

7. มีการตั้งชื่อเล่นขึ้นแทนชื่อจริง ซึ่งส่วนใหญ่ชื่อเล่นจะเป็นคำพยางค์เดียว การตั้งชื่อเล่นนี้เกิดขึ้นเพราะชื่อจริงเป็นคำหลายพยางค์ ทำให้เรียกไม่สะดวก จึงมีการตั้งชื่อเล่นขึ้นเรียกแทน ซึ่งอาจใช้วิธีการดังนี้

7.1 ตั้งชื่อเล่นโดยเลือกพยางค์หนึ่งของชื่อจริง อาจเป็นพยางค์หน้าหรือพยางค์ท้าย เช่น ชื่อจริงชื่อ นงนุช ชื่อเล่นชื่อนุช ชื่อจริงชื่อสุภาพร ชื่อเล่นชื่อสุ

7.2 ตั้งชื่อเล่นตามลำดับของพี่น้อง เช่น หนึ่ง สอง สาม สี่

7.3 ตั้งชื่อเล่นตามชื่อผลไม้ หรือดอกไม้ เช่น ส้ม กล้วย อ้อย น้อยหน้า แก้ว

7.4 ตั้งชื่อเล่นตามชื่อของสัตว์ เช่น ช้าง หมู ไก่ กุ้ง ปลา ปู นก

7.5 ตั้งชื่อเล่นตามลักษณะของเด็ก เช่น อ้วน ป้อม ตูย น้อย ลักยิ้ม

7.6 ตั้งชื่อเล่นเป็นภาษาอังกฤษ เช่น แอน เบิร์ด เอ บี ซี

7.7 ตั้งชื่อเล่นสอดคล้องกับความนิยมของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ภาคเหนือ และภาคอีสานมักตั้งชื่อเล่นว่า บัว หรือคำ ส่วนภาคใต้ ชื่อเล่นมักจะใช้ชื่อ น้อย เอียด หรือไข่

หลักเกณฑ์การตั้งชื่อของคนไทย

การตั้งชื่อของคนไทยมีหลักเกณฑ์หลายประการด้วยกัน ซึ่งสามารถสะท้อนความเชื่อ ความคิด ความนิยมและภูมิปัญญาของคนไทยไว้อย่างชัดเจน ดังนี้

1. การตั้งชื่อตามเวลา วัน เดือน ปีที่เกิด เพื่อเตือนความจำ หรือเพื่อระลึกถึงวันเกิดของตน เช่น จันทร์แรม จันทร์ฉาย เมษ กันยา ตุลย์ ศรีธันว์ มาชฤกษ์ วิสาขชา แจน สุพรรษา เมย์ ปีใหม่

2. การตั้งชื่อตามสถานที่เกิด เพื่อระลึกถึงถิ่นกำเนิด หรือเป็นสถานที่สำคัญ หรือสถานที่ระบอบของพ่อแม่และแม่ เช่น สหรัฐ ปาสีรัฐ เวียนนา สุพรรณ ทักษิณ อุดร

3. การตั้งชื่อตามลำดับในการเกิด เช่น หนึ่ง สอง สาม พี่ น้อง กนิษฐา เชษฐา อนุชา

4. การตั้งชื่อตามลักษณะของลูก เช่น ศิริวรรณ นัยน์นิล นิลเนตร เนตรทราย งามตา แก้มย้อย ลักยิ้ม อ้วน แห้ง

5. การตั้งชื่อโดยการนำอักษรของชื่อพ่อแม่มารวมกัน เพื่อแสดงถึงความรักความผูกพันระหว่างพ่อ แม่และลูก เช่น พ่อชื่อ วิสุทธิ์ แม่ชื่อ ชฎาพร ตั้งชื่อลูกว่า วิสุฎา หรือ พ่อชื่อ ดุสิต แม่ชื่อ ศรีวิรัตน์ ตั้งชื่อลูกว่า ศสิต

6. การตั้งชื่อโดยนำชื่อของบรรพบุรุษมาดัดแปลง เพื่อแสดงถึงความกตัญญู และระลึกถึงบรรพบุรุษของตน เช่น ปู่ชื่อ รักษ์ ตั้งชื่อหลานว่า อนุรักษ์ ยาชื่อ ศรี ตั้งชื่อหลานว่า ศรีสง่า

7. การตั้งชื่อให้คล้องจองกันระหว่างพี่น้อง เพื่อแสดงถึงความไพเราะของภาษา และแสดงถึงความผูกพันระหว่างพี่น้อง ตัวอย่างเช่น

ชื่อจริงจะตั้งให้คล้องจองกันคือ มีสัมผัสสระหรือสัมผัสอักษร เช่น พี่ชื่อ กฤตภาส น้องชื่อ กฤตพร หรือพี่ชื่อ อนุชิต น้องชื่อ ขนิษฐา

ส่วนชื่อเล่นก็มักจะตั้งให้คล้องจองกันคือ มีสัมผัสสระหรือสัมผัสอักษร เช่น นิด หน้อย น้อย หรือ บุ่ม บุ่ม จุ่ม

8. การตั้งชื่อตามชื่อของตัวละครเอกในนิทาน วรรณคดี หรือวรรณกรรม ซึ่งแสดงว่าคนไทยรักการอ่าน เช่น สีด้า ราม ลักษณ บุษบา จินตหรา รจนา อังศุมาลิน ปรีศนา พงมาน อานนท์

9. การตั้งชื่อตามเหตุการณ์สำคัญซึ่งตรงกับวันเกิดของลูก เช่น ปฏิวัติ วันนิวัติ ปิยะรัฐธรรมณู

10. การตั้งชื่อตามอาชีพของพ่อแม่ เพื่อแสดงถึงความผูกพันระหว่างพ่อ แม่ และลูก เช่น นาวิ นภาลัย อักษร นิตกร วิศวะ

11. การตั้งชื่อให้น่าเกลียดเพื่อป้องกันผีมาเอาชีวิต ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อของคนสมัยก่อน หรือชื่อเล่น เช่น เหล่ หมา ผี ทองเหม็น ซึ่งสะท้อนให้เห็นความเชื่อของคนไทย สมัยก่อนว่าเชื่อเรื่องผีสงเทวดาและแสดงให้เห็นถึงความรักความห่วงใยที่มีต่อลูกของตน

12. การตั้งชื่อเพื่อแก้อุปมงคล เช่น เด็กที่เกิดขึ้นมาในวันที่พ่อแม่ ปู่ย่า หรือ ตายาย ก็อาจตั้งชื่อให้ไพเราะมีความหมายถึงชีวิตที่มั่นคง หรืออายุยืนเพื่อเป็นเคล็ด เช่น คงกระพัน จิรพันธุ์ ยืนยง หรือเด็กที่เกิดมาแล้วผอม ขี้โรคและไม่แข็งแรง ก็อาจจะตั้งชื่อว่า อ้วน สมบูรณ์ พูนสุข

13. การตั้งชื่อที่มุ่งความหมายในทางที่ดีเป็นมงคลแก่ชีวิต แสดงว่าบุคคลนั้นเป็นผู้รู้ หรือนักปราชญ์ มีทรัพย์สินเงินทองหรือมีความเจริญก้าวหน้า เช่น ญาณิน อุดมสิน ณ์ภูณินชา ศิริชัย สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อของคนไทยว่า ถ้าตั้งชื่อให้เป็นสิริมงคลก็จะมีผลต่อความเจริญรุ่งเรืองของลูกหลานต่อไป

การตั้งชื่อของคนจีน

แซ่ของคนจีนปรากฏขึ้นในช่วงที่มีการปกครองแบบมาตาธิปไตย ในสมัยนั้นผู้คนจะถือฝ่ายหญิงเป็นศูนย์กลางในการสืบทอดมรดก ต่อมาเพื่อเป็นการแบ่งแยกวงศ์ตระกูล จึงกำหนดให้ใช้แซ่เป็นสัญลักษณ์ในการแบ่งแยกวงศ์ตระกูล ที่มาของแซ่สามารถสรุปได้คร่าวๆดังนี้

1. ใช้แซ่ตามมารดาผู้ให้กำเนิด ดังนั้นแซ่โบราณจำนวนมากจึงมีคำว่าผู้หญิง (女) ประกอบเช่น เจียง (姜) เหยา (姚) จี หรืออี (姬) เป็นต้น แม้แต่คำว่าแซ่ (姓) ก็ยังประกอบด้วยคำว่าผู้หญิง (女) และคำว่าเกิด, ให้กำเนิด (生)

2. ใช้แซ่ตามชื่อของสัตว์ที่คนสมัยก่อนบูชาเช่นม้า (马) วัว (牛) แพะ (羊) และมังกร (龙) เป็นต้น

3. ใช้แซ่ตามชื่อของรัฐในสมัยโบราณ เช่น เจ่า (赵) ซ่ง (宋) ฉิน (秦) อู (吴) เป็นต้น

4. ใช้แซ่ตามตำแหน่งทางราชการ เช่น ซื่อหม่า (司马) หรือ ซื่อถู่ (司徒) เป็นต้น รวมถึงตำแหน่งทางราชการอื่นๆก็ได้กลายมาเป็นแซ่ของคนรุ่นต่อๆมา

5. ใช้แซ่ตามตำแหน่งหรือชื่อขุนนาง เช่น หวาง (王) หรือพระราช และ ไฮ่ว (侯) เป็นขุนนางตำแหน่งชั้นพระยา เป็นต้น

6. นำสถานที่หรือวิวทิวทัศน์มาตั้งเป็นแซ่ เช่น ตงกั๋ว (东郭) ประตูทางตะวันออก ซีเหมิน (西门) ฉื่อ (池) แปลว่าบ่อน้ำ หรือ หลิว (柳) ที่แปลว่าต้นหลิว เป็นต้น

7. นำชื่ออาชีพมาตั้ง เช่นช่างทำเครื่องปั้นดินเผาจะมีแซ่เถา (陶) ที่แปลว่าเครื่องปั้นดินเผา

8. ใช้แซ่ตามสมณนามของบรรพบุรุษ เช่น หวงตี้หรือจักรพรรดิเหลือง มีชื่อว่าชว่นหยวน (轩辕) ซึ่งภายหลังก็ได้กลายมาเป็นแซ่หนึ่ง

ปัจจุบันนี้การตั้งชื่อของคนจีนไม่ได้พิถีพิถันแบบคนโบราณแล้ว โดยทั่วไปก็จะมีชื่อจริงและชื่อเล่น การตั้งชื่อก็ได้เรียงลำดับตามรุ่นแล้ว แต่การตั้งชื่อลูกหลานให้ไพเราะ มีความหมายที่ดี และไม่ซ้ำกับคนอื่น ก็ยังคงเป็นสิ่งที่คนจำนวนมากปรารถนา มีแนวในการตั้งชื่อดังนี้

1. ใช้ตัวอักษรที่เป็นมงคล บางคนมีชื่อที่เขียนยากและเป็นตัวหนังสือที่ไม่ค่อยพบบ่อยในชีวิตประจำวัน เพราะใช้ตัวหนังสือที่มีความหมายดีๆ หรือหรรษาที่มาจากคำในวรรณคดี

2. ชื่อของคนจีนส่วนใหญ่มีสองพยางค์ แต่ก็มีคนที่มีชื่อเพียงอักษรตัวเดียว หรือมีอักษรตัวเดียวอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย

3. ชื่อของคนจีนที่ตั้งโดยพ่อแม่ มักสะท้อนถึงความหวังหรือความปรารถนาของพ่อแม่ที่มีต่อลูก เช่น ใช้คำที่มีความหมายว่า ร่ำรวย(富 ฟู่) เป็นผู้สูงส่งหรือมีวาสนาดี(贵 กุ้ย) เจริญรุ่งเรือง(荣 หรง) งดงาม สง่างาม(华 หว่า) มีคุณธรรม หรือรักความเป็นธรรม(义 อี้) เป็นต้น

4. ชื่อผู้ชายและผู้หญิงมักมีความแตกต่างกัน ชื่อผู้ชายนิยมใช้ตัวอักษร ที่แสดงถึงความกล้าหาญและเข้มแข็ง เช่น 勇(หย่ง:กล้าหาญ) 强(เฉียง: แข็งแรง เข้มแข็ง มีกำลังดี) 山(ซัน: ภูเขา) 龙(ล่ง)

หลง:มังกร) 虎(หู:เสือ) เป็นต้น ส่วนชื่อของผู้หญิงก็มักมีอักษรที่แสดงถึงความสวยงาม อ่อนโยน เช่น 美(เหมย: สวยงาม) 月(เวีย:พระจันทร์) 娇(เจียว:สวยงามน่ารัก) 芳(ฟาง: หอมหวาน) 玉(วี:หยก) เป็นต้น

5. ในการตั้งชื่อคนจีนจำนวนมากนิยมตรวจดวงชะตา โดยดูจากวันเดือนปีเกิดแล้วตั้งชื่อให้สอดคล้องกับดวงชะตาของเด็ก โดยมีตัวอักษรที่มีส่วนประกอบเป็นธาตุต่างๆ คือ 金(จิน:ทอง) 木(มู่:ไม้) 水(สือ:น้ำ) 火(หั่ว:ไฟ) 土(ตุ้:ดิน) เพื่อเสริมดวงชะตา

6. การตั้งชื่อตามลำดับอวาฮุโสะในวงศ์ตระกูล คนจีนสมัยก่อนมีการเรียงลำดับคนในวงศ์ตระกูลเดียวกันที่อยู่ในรุ่นต่างๆ โดยคนรุ่นเดียวกันจะใช้ ชื่อที่เป็นตัวอักษรที่ฉับแต่งรุ่นของตน ถ้าคนรุ่นเดียวกันในชื่อของเขาแต่ละคนจะมีตัวอักษรตัวหนึ่งที่แสดงลำดับอวาฮุโสะของตนในวงศ์ตระกูล เมื่อคนในตระกูลเดียวกันเห็นชื่อแล้วจะรู้ได้ทันทีว่า คุณคนนั้นมีลำดับอวาฮุโสะในวงศ์ตระกูลอย่างไร คนอื่นๆ ในวงศ์ตระกูลเดียวกันควรเรียกเขาว่า พี่ อา ลุง หรือปู่ สำหรับคนที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน การตั้งชื่อต้องมีการเรียงลำดับอวาฮุโสะ เพื่อแสดงว่าลูกคนโตและคนที่รองลงมา

7. คนจีนบางคนนิยมตั้งชื่อลูกตามฤดูกาล สถานที่ หรือ เหตุการณ์ในวันที่เกิด เช่น 国庆(กั๋วชิ่ง:วันชาติ) เกิดในวันแผ่นดินไหว 震生(เจิ้นเซิง) หรือมีตัวอักษรที่แสดงถึงฤดูกาลหรือสถานที่ที่เกิด เช่น 春(ชุน: ฤดูใบไม้ผลิ) 河(เหอ:แม่น้ำ) 山(ชาน:ภูเขา) เป็นต้น

8. บางคนตั้งชื่อเพื่อแสดงความมุ่งมั่นหรือปณิธานของตนเองหรือลูกหลาน เพื่อแสดงถึงความอยากเลียนแบบอย่างของบุคคลในประวัติศาสตร์ หรือคนในยุคปัจจุบันที่ตนเองนับถือ ชื่นชมหรือเลื่อมใสศรัทธา เช่น 仰飞(หย่างเฟย: เลื่อมใสศรัทธาในเว่ยเฟย ซึ่งเป็นวีรบุรุษในประวัติศาสตร์จีน)

学锋(เสวี่ยฟง:เลียนแบบเหลยเฟิง ซึ่งเป็นวีรบุรุษผู้เสียสละในยุคปัจจุบัน)

9. ในสมัยที่รัฐบาลและประชาชนจีนส่งเสริมและสรรเสริญผู้มีความคิดในการต่อสู้ทางชนชั้น และการปกป้องประเทศชาติ ก็มีคนที่ตั้งชื่อลูกหลานของตนเองที่สอดคล้องกับความคิดของสังคมในสมัยนั้น เช่น 卫东(เวียตง:ปกป้องเหมาเจ๋อตง ซึ่งเป็นผู้นำสูงสุดของประเทศ) 解放(เจี๋ยฟิง:การปลดแอก) 红心(หงซิน:มีจิตใจสีแดงที่สนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์) เป็นต้น

จนถึงตอนต้นของยุคสาธารณรัฐ คนจีนจำนวนมากยังมีการใช้ชื่ออยู่หลายชื่อ นอกจากชื่อที่พ่อแม่ตั้งให้(名:หมิง)แล้ว ยังมีชื่อรองหรือสมญานาม(字:จื่อ) ในสมัยโบราณ ผู้ชายเมื่อถึงอายุ20ปี และผู้หญิงเมื่ออายุ5ปีแล้วจึงมีการตั้งชื่อรอง ซึ่งชื่อรองนี้อาจเป็นการแสดงถึงความหมาย หรือคำอธิบายขยายความของชื่อแรก และเมื่อคนๆนั้นเติบโตเป็นผู้ใหญ่และมีหน้าที่การงานแล้ว เขาก็อาจตั้งชื่อหรือฉายาเพิ่มเติมแก่ตนเองได้ เช่น เหมาเจ๋อตง ชื่อ 泽东(เจ๋อตง) มีชื่อรองว่ายุ่นจื่อ(润之)โจวเอินไหล มีชื่อ 恩来(เอินไหล) มีชื่อรองเสียงหวี่(翔宇) นอกจากนี้ คนจีนบางคน มีการตั้งฉายานามให้แก่ตนเอง เช่น ชุนยัดเซิน(孙中山:ชุนจงชาน) มีชื่อจริงว่า 孙文(ชุนเหวิน) มีชื่อรองว่า 逸先(อี้เซียน แต่ชานเป็นภาษาวางต้งว่ายัดเซิน) แต่เป็นที่รู้จักกันว่า 孙中山(ชุนจงชาน) เพราะตอนที่เขาลี้ภัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่น ได้ตั้งฉายาตนเองว่า 中山樵(จงชานเฉียว:คนหาฟืนชื่อจงชาน) คนจีนส่วนใหญ่จึงเรียกชื่อเขาว่าชุนจงชาน

นอกจากชื่อแรก ชื่อรอง ฉายานาม และชื่อเล่นแล้ว คุณจีนที่มีชื่อเสียงบางคน โดยเฉพาะนักเขียนและศิลปิน มักเป็นที่รู้จักกันในชื่อที่เขาใช้ในการแสดงภาพยนตร์หรือละคร หรือชื่อที่เป็นนามปากกาในการเขียนหนังสือของเขา เช่น หลู่ซัน(鲁迅)และปาจิน(巴金) เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อธุรกิจร้านค้า

วิยะดา จงบรรจบ (2533) การศึกษาเรื่องการใช้ภาษาในการตั้งชื่อธุรกิจการค้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่มาของภาษาการประกอบเป็นชื่อธุรกิจการค้าความหมายที่นำมาตั้งชื่อธุรกิจการค้าตลอดจนค่านิยมที่สะท้อนจากความหมายของชื่อธุรกิจการค้า ข้อมูลที่เป็นชื่อธุรกิจการค้าที่นำมาศึกษานี้รวบรวมจากชื่อที่จดทะเบียน ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2531 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2532 จำนวน 7,500 ชื่อ และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามอีก 300 ชื่อ โดยสุ่มสัมภาษณ์จากเจ้าของธุรกิจการค้าในเขตกรุงเทพมหานคร 3 แห่ง ที่เป็นตัวแทนของย่าน ธุรกิจการค้า ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารมาวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษา และองค์ประกอบทางความหมาย โดยอาศัยการแปลความตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน และพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย แล้วนำไปตรวจนับความถี่ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อทราบปริมาณการปรากฏของคำในภาษาต่าง ๆ และความหมายที่นำมาประกอบเป็นชื่อธุรกิจการค้า

ผลการศึกษาปรากฏว่า ชื่อธุรกิจการค้ามาจากคำในภาษาต่าง ๆ จำนวน 12 ประเภท คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทยกับบาลี-สันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาอังกฤษกับบาลี-สันสกฤต ภาษาไทยกับอังกฤษ ภาษาไทย ภาษาไทยกับบาลี-สันสกฤตและอังกฤษ ภาษาไทยกับเขมรและบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมรกับภาษาไทย ภาษาเขมรกับภาษาอังกฤษ ภาษาเขมรกับบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร ประเภทที่มีประมาณการเกิดมากที่สุดคือ ชื่อธุรกิจการค้าที่มา จากภาษาอังกฤษ ซึ่งพบในธุรกิจการค้าทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจ เสื้อผ้า ชื่อธุรกิจการค้าเหล่านี้มีการประกอบคำ 4 ประเภท คือ คำโดด คำ ประสม คำซ้อน และคำซ้ำและมีการเรียงคำ 2 ประเภท คือ วางคำขยาย ไว้ข้างหน้าคำที่ถูกขยายกับประเภทที่วางคำขยายไว้หลังคำที่ถูกขยาย ความหมายที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้ามี 11 ประเภท คือ ความหมายที่แสดงประเภทธุรกิจการค้า ความหมายเกี่ยวกับภาพ ความ เจริญรุ่งเรืองและความเป็นสิริมงคลความมั่งคั่งร่ำรวย ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงยั่งยืน อำนาจ-ชัยชนะความสุข ธรรม ความสวยงาม และ ความหมายอื่น ๆ ประเภทของความหมายที่พบมากที่สุด คือ ความหมาย แสดงประเภทธุรกิจการค้า ค่านิยมที่สะท้อนจากภาษาและความหมายของชื่อธุรกิจการค้ามี 3 ประเภท คือ ค่านิยมในการนำภาษาต่างประเทศมาตั้งชื่อธุรกิจการค้า ค่านิยมที่เป็นนามธรรม และค่านิยมที่เป็นรูปธรรม สำหรับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนั้น เป็นการวิเคราะห์เพิ่มเติมนอก เหนือจากข้อมูลจากเอกสารของกรมทะเบียนการค้าโดยสำรวจเกี่ยวกับความนิยมในการเลือกภาษาใช้ในการตั้งชื่อ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากเอกสารของกรมทะเบียน การค้าและทำให้การวิจัยได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามวัตถุประสงค์

เมฆม สอดส่องเกษ (2555) ได้การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประชากรที่ได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติร้อยละ ส่วนข้อมูลชื่อร้าน นำมาวิเคราะห์ตามแนววรรณศาสตร์ ผลการศึกษาเป็นดังนี้

1. การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน ผลการศึกษาพบว่า ชาวไทยเชื้อ สายจีนมี “แซ่ตั้ง” มากที่สุด ถิ่นฐานเดิมคือพื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศจีน ระยะเวลาที่มีการก่อตั้งกิจการมากที่สุดอยู่ในช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 2516 - 2525 ประกอบ กิจการค้าขายสินค้าเบ็ดเตล็ดมากที่สุด

2. การวิเคราะห์ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน ได้วิเคราะห์สองประเด็น คือ โครงสร้างและความหมายของชื่อร้าน ผลการศึกษาสามารถสำรวจร้านค้าได้ ทั้งหมด 117 ชื่อ โครงสร้างของชื่อร้านแบบที่นิยมมากที่สุด คือ โครงสร้างแบบมีส่วนประกอบเดียว ส่วนการวิเคราะห์ทางความหมายพบว่า ชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้กลวิธีการแปล การทับศัพท์ และการหาค่าที่มีเสียงคล้ายกัน มีความหมายเป็นมงคล

การศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าชาวไทยเชื้อสายจีนให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้า ทั้งชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทย สิ่งสำคัญที่ปรากฏในชื่อ ร้านคือความเป็นมงคลต่อการค้าขาย ได้แก่ ความเจริญรุ่งเรือง เฟื่องฟู ร่ำรวยมั่งมี ยืนยง มั่นคง ราบรื่น และความสำเร็จ

นควัฒน์ สาระ (2554) ได้ศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส : ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อร้านค้ากับวิถีชีวิตด้านการทำมาหากิน(การค้า)มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส 2) วิเคราะห์การสื่อความหมายของร้านค้าที่แสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มคนต่างๆ ได้แก่คนมลายูมุสลิม คนไทยเชื้อสายจีนและคนไทยพุทธ 3) วิเคราะห์อัตลักษณ์ของกลุ่มคนกลุ่มต่างๆที่ปฏิบัติการในฐานะยุทธวิธีทางการค้าการตลาด

ผลการศึกษาพบว่าการตั้งชื่อร้าน พบว่าชื่อร้านค้ามีโครงสร้างวงความหมายเดียว สามารถสื่อความหมายเดียว ได้แก่ ลักษณะกิจการ ชื่อบุคคล ทำเลที่ตั้ง ความเป็นมงคล และชื่อร้านค้าที่มีโครงสร้างสองวงความหมายได้แก่ ชื่อบุคคลกับลักษณะกิจการ และทำเลที่ตั้งกับลักษณะกิจการเป็นต้น หมวดร้านค้าที่ปรากฏเป็นภาษาจีน ได้แก่ หมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมวดเสื้อผ้าเครื่องประดับ และความงาม หมวดยานพาหนะ หมวดอุปกรณ์ต่างๆและหมวดเบ็ดเตล็ด แสดงถึงการประกอบกิจการที่หลากหลายของคนไทยเชื้อสายจีน ความหมายของชื่อร้านค้าที่ตั้งเป็นภาษาจีน สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับโชคลาภและการนับถือบรรพบุรุษ

ภคินี แสงสว่าง (2545) การศึกษาชื่อร้านค้าธุรกิจของคนไทยเชื้อสายจีนตามแนวภาษาศาสตร์ : กรณีศึกษาเขต สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่าชื่อร้านค้าธุรกิจทั้งภาษาไทยและภาษาจีนพบกลุ่มความหมาย 5 กลุ่ม คือ ความหมายที่แสดงความปรารถนาของคนไทยเชื้อสายจีน, ความหมายที่แสดงลักษณะ และคติพจน์ของเจ้าของร้าน, ความหมายแสดงประเภทธุรกิจและผลิตภัณฑ์, ความหมายแสดงการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ และความหมายแสดงการให้เกียรติกับประเทศไทย ความเชื่อ แนวคิด และลักษณะความเป็นอยู่ของชาวไทยเชื้อสายจีนที่สะท้อนออกมา จากชื่อร้านค้าธุรกิจคือ ความเชื่อในเรื่องโชคลาภและสิ่งที่เหนือธรรมชาติ ความเชื่อ ในศีลธรรมจรรยาและความดี ความมีสามัคคีและรักพวกพ้อง ความกตัญญู และความภาคภูมิใจ ในบรรพบุรุษและความเป็นคนจีน

รติการณ สุขเกษม (2544) ศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าภายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่าด้านการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ เจ้าของธุรกิจการค้าใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศตั้งชื่อมากที่สุด สาเหตุเนื่องจากอิทธิพลการค้า การท่องเที่ยว ลักษณะคำที่ใช้ตั้งชื่อเป็นคำประสม ส่วนทางด้านความหมายของชื่อธุรกิจร้านค้ามาจากชื่อบุคคลมากที่สุด ผู้วิจัยได้ความรู้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อร้านค้า ทำให้ทราบถึงลักษณะของการตั้งชื่อ ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อ ความหมายของการตั้งชื่อร้านค้า ซึ่งนำมาวิจัยในการตั้งชื่อร้านค้าในอำเภอเมือง จังหวัดยะลาได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้จำแนกการดำเนินการวิจัย ดังนี้

การดำเนินงานวิจัย

เครื่องมือการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ประกอบการร้านค้าซึ่งตั้งชื่อร้านค้าเป็นภาษาจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา
กลุ่มตัวอย่าง คือ ชื่อร้านค้าภาษาจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 57 ร้าน

การดำเนินงานวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้า งานวิจัยการสำรวจและการวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ของ ผศ.ดร.เมษม สอดส่องฤกษ์ เป็นวิจัยที่น่าสนใจสะท้อนให้เห็นถึงภาษา วัฒนธรรมและมานุษยวิทยาที่ทรงคุณค่าทำให้ผู้วิจัยสนใจเกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน ในอำเภอเมืองยะลา เพื่อให้ทราบถึงหลักเกณฑ์การตั้งชื่อ

2. สำรวจข้อมูลชื่อร้านค้าภาษาจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

3. จัดทำแบบสอบถามเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะนำมาวิจัย

4. สัมภาษณ์เจ้าของร้านค้าในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

5. นำข้อมูลชื่อร้านค้าของคนจีนที่ได้มาวิเคราะห์ มีเนื้อหาประกอบด้วย ภาพป้ายร้าน ชื่อภาษาไทยชื่อภาษาจีน ชื่อเจ้าของร้าน ถิ่นฐานของบรรพบุรุษ ตระกูลแซ่ ประเภทสินค้า ประวัติการก่อตั้งร้าน ธุรกิจในอดีตและปัจจุบัน และการแปลความหมายของชื่อร้าน

6. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

1. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการศึกษา ประกอบด้วยแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ เชื้อสาย ภูมิลำเนา

ส่วนที่ 2 คำถามที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อร้าน

1. ชื่อร้านค้าภาษาไทย
2. ชื่อร้านค้าภาษาจีน
3. ประเภทของร้านค้า
4. สถานที่ตั้งร้านค้า
5. ร้านค้าก่อตั้งในปี พ.ศ. หรือช่วงเวลา
6. บุคคลที่ตั้งชื่อร้านค้า
7. เพราะเหตุใดบุคคลในข้อ 6 ถึงเป็นคนตั้งชื่อร้าน
8. เพราะเหตุใดจึงตั้งชื่อร้านค้า

2. อุปกรณ์ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม ปากกา เครื่องบันทึกเสียง เครื่องบันทึกภาพ เพื่อช่วยให้ผู้เก็บข้อมูลเข้าใจและสามารถเก็บรายละเอียดได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยและทีมงานสำรวจแหล่งข้อมูลและความรู้พื้นฐานทางการวิจัย ในการลงเก็บข้อมูลมีเอกสารแนะนำตัว โดยจะสอบถามจากทางร้านค้าว่าสะดวกในการให้ข้อมูลหรือไม่หากทางร้านค้าสะดวกในการให้ข้อมูลก็พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ชัดเจน หากทางร้านค้าไหนไม่สะดวกในการที่จะให้ข้อมูล หรือปฏิเสธการให้ข้อมูลผู้วิจัยก็พร้อมเข้าใจและยอมรับต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการเก็บข้อมูล
2. สัมภาษณ์เจ้าของธุรกิจการค้าที่มีชื่อป้ายร้านภาษาจีน โดยขออนุญาตบันทึกเสียงและจดบันทึกข้อมูลจากผู้บอกข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการศึกษามาวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์การศึกษา ดังนี้

1. คณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวิเคราะห์หาค่าสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ จากแบบสอบถาม โดยคัดเลือกจากแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ

1. การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน รวบรวมข้อมูลชื่อร้านค้าภาษาจีน-ไทย โดยส่งลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลชื่อร้านค้าในพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
2. การวิเคราะห์ชื่อร้านค้า ของชาวไทยเชื้อสายจีนใน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา โดยนำข้อมูลรายชื่อร้านค้าที่เก็บรวบรวมได้จากการลงพื้นที่ว่าได้ข้อมูลครบตามขอบเขตข้อผู้วิจัยหรือไม่ หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เสนอผลการวิจัยและสรุป

บทที่ 4

ผลการการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องการสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา จากกลุ่มตัวอย่าง 57 ร้าน มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่รายละเอียดเรื่องเพศ อายุ มีเชื้อสายจีนหรือไม่ ความเกี่ยวข้องกับทางร้านค้า ภูมิสำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลส่วนนี้มาแสดงเป็นจำนวน ร้อยละกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งข้อมูลโดยละเอียดสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	28	49.12
หญิง	29	50.88
รวม	57	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 50.88 เพศชาย 28 คน คิดเป็นร้อยละ 49.12

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
31-40	3	5.26
41-50	19	33.33
51-60	13	22.81
61-70	13	22.81
71-80	7	12.28
81-90	2	3.51
รวม	57	100.00

จากตารางพบว่าที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาอายุระหว่าง 51-60 และ 61-70 ปี จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 22.81 อายุระหว่าง 71-80 ปี 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28 อายุระหว่าง 31-40 ปี 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และอายุระหว่าง 81-90 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.51

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของการมีเชื้อสายจีนของผู้ตอบแบบสอบถาม

เชื้อสายจีน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แคะ	15	26.31
ไหหลำ	6	10.53
แต้จิ๋ว	25	43.86
ฮกเกี้ยนหรือฝูเจี้ยน	4	7.02
กวางไสหรือกวางสี	-	-
จีนกลาง	2	3.51
อื่นๆ	5	8.77
รวม	57	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีเชื้อสายจีนแต้จิ๋วเป็นจำนวนมากสุดถึง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 43.86 รองลงมาคือจีนแคะ 15 คนคิดเป็นร้อยละ 26.31 จีนไหหลำ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ฮกเกี้ยนหรือฝูเจี้ยน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 คน จีนกลาง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.51 และอื่นๆ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 4.4 ร้อยละความเกี่ยวข้องกับเจ้าของร้าน

ความสัมพันธ์	จำนวน (ร้าน)	ร้อยละ
เจ้าของร้าน	48	84.21
พนักงานชาย	2	3.51
เป็นพี่น้อง	1	1.75
ลูกเจ้าของร้าน	6	10.53
รวม	57	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าของร้านเองจำนวน 48 ร้านคิดเป็นร้อยละ 84.21 ลูกเจ้าของร้านจำนวน 6 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 10.53 พนักงานชายจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 3.51และเป็นพี่น้องจำนวน 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 1.75

ตารางที่ 4.5 ร้อยละของภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยะลา	51	89.48
ปัตตานี	2	3.51
นราธิวาส	1	1.75
นครศรีธรรมราช	2	3.51
ฉะเชิงเทรา	1	1.75

รวม	57	100.00
-----	----	--------

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดยะลา จำนวน 51 คนคิดเป็นร้อยละ 89.48 รองลงมาคือจังหวัดปัตตานีและจังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.51 จังหวัดนราธิวาสและจังหวัดยะลาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับร้านค้า เป็นข้อมูลชื่อร้านค้าทั้งภาษาไทยและภาษาจีน ประเภทของสินค้า ช่วงระยะเวลาในการก่อตั้งร้านค้า เป็นต้น

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงชื่อร้านค้าภาษาไทย ชื่อร้านค้าภาษาจีนและประเภทของร้านค้า

ชื่อร้านค้าภาษาไทย	ชื่อร้านค้าภาษาจีน	ประเภทของร้านค้า
เฮงกี	記興	ร้านขายอุปกรณ์เหล็กกลวด
หจก.เหรียญชัยวัฒนายะลา	联财富两合公司	ร้านขายวัสดุก่อสร้าง – ของตกแต่งเฟอร์นิเจอร์
หน้าอึงวัสดุภัณฑ์	南方	ร้านขายวัสดุก่อสร้าง
ร้านท็อปแลนด์	联合兴	ร้านขายรองเท้า
แสงฮวดพานิช	活活	ร้านขายรองเท้า กระเป๋า
ห้างทองกุทอง (หจก.)	金山金行	ร้านขายเครื่องประดับ
ช่งเส็งพานิช	杨和盛	ร้านขายปุ๋ย
สุนันทาค้าข้าว	南福兴	ร้านขายข้าวสาร
อึ้งนำฮัว	华南黄	ร้านขายข้าวสาร
แสงไทย	騰泰	ร้านขายเครื่องครัว
หยูจ้วนล้ง	隆源裕	ร้านขายเครื่องครัว
ปรีรายฮาร์ดแวร์	集利	ร้านขายอุปกรณ์การเกษตร
ห่งอัน	同安	ร้านขายเครื่องเหล็กเครื่องเกษตร
ยะลาเครื่องเย็น	也拉冷气	ร้านขายเครื่องปรับอากาศรถยนต์
ม.มอเตอร์	富敏	ร้านอะไหล่รถยนต์
ว.รุ่งโรจน์อ่าหลั่ยยนต์	也拉源和典公司	ร้านอะไหล่รถยนต์
โรงแรมเมโทร	美都旅社	โรงแรม
โรงแรมด่านน้ำฮั้น	陈南安旅社	โรงแรม ขายอาหาร-บริการ
เจริญพานิช	楊全盛	ร้านอาหาร

ชิมเฮียง	心香	ร้านอาหาร
จิบเซ่งเฮง	集成興	ขายเสื้อผ้า
ร้านศรีสวัสดิ์ยะลา	成合發	ร้านขายผ้า
ถั่งเซ่งเฮง	柯成兴	ร้านขายของชำ
สุมิตร	茂樹	ร้านขายของชำ
กิมแซ	发錦	ร้านขายของชำ
วิบูลย์ภัณฑ์	海行	ร้านขายของชำ
ไทยวัฒน์	泰發商行	ร้านขายของชำ
เตอะชินทำฟัน	科牙生德劉	ร้านทำฟันปลอม
กิมเซ่งไถ่	泰成錦	ร้านขายขนม
ร้านซ้าง 2	江永柯	ร้านเครื่องเขียนและเครื่องใช้ ในสำนักงาน
ร้านขายผงกาแฟ เชียง เตง	勝长	ร้านน้ำชา
ยินดี	李仁	ร้านขายน้ำชา กาแฟ
ร้านไฮฟง	海芳	ร้านขายน้ำชา กาแฟ
ต้นหน้าฮั่ว	陳南和	ร้านขายยาเส้น ไบจาก พื้นเมือง
ชิน จิน ผ่า	新振華	ร้านทำหมอนน้ำ
เฉลิมศิลป์ประดับยนต์	裁新行	ร้านทำเบาะ
ไฮ่ฮวดยนต์	發海許	ร้านซ่อมรถ
ชัยมงคล	李典隆	ร้านซ่อมรองเท้า
ห้างทองลิมบุญชัย	林文財金行	ร้านทอง
ร้านทองก้าวเต็ง	高感全舖	ร้านทอง
ห้างทองเล่งหงส์	龍鳳金行	ร้านทอง
บ.ห้างทองเยาวราช 1 ยะลาจำกัด	耀華叻金行	ร้านทอง
ห้างทองบุ๋นจิ้น	文珍金行	ร้านทอง
ไทยโอสถ	泰華药房	ร้านขายยา
ยินแซโอสถ	仁生药房	ร้านขายยา
มงคลเภสัช	永安泰	ร้านขายยา
หจก.บุญสินเฟอร์นิเจอร์	两合公司	ร้านเฟอร์นิเจอร์

ตนเอง	中柯	ร้านกระจกอะลูมิเนียม
ไฮเรศเทคนิคการช่าง	海隆電器	ร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้า ซ่อมมอเตอร์ปั้มน้ำ

จากตารางที่ 6 ประเภทของร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีความหลากหลายมาก จากจำนวน 57 ร้านค้าจัดกลุ่มประเภทกิจการได้ 13 กลุ่มดังนี้ กิจการสินค้าเบ็ดเตล็ด จำนวน 11 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 19.3 เครื่องแต่งกาย จำนวน 7 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 12.28 ร้านทอง 6 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ยารักษาโรค ศิลปหัตถกรรม วัสดุก่อสร้าง และอุปกรณ์การเกษตร จำนวนอย่างละ 4 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 7.02 เครื่องจักรกล ของใช้ในบ้าน เครื่องเรือน จำนวนอย่างละ 3ร้าน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ที่พักอาศัย จำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 3.51 และเครื่องเรือน เครื่องใช้สำนักงานอย่างละ 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตารางที่ 4.7 แสดงช่วงเวลาการก่อตั้งร้านค้า

ช่วงปี พ.ศ. (ค.ศ.)	จำนวน (ร้าน)	ร้อยละ
2481-2490 (1938-1947)	5	8.77
2491-2500 (1948-1957)	4	7.02
2501-2510 (1958-1967)	11	19.29
2511-2520 (1968-1977)	6	10.53
2521-2530 (1978-1987)	9	15.79
2531-2540 (1988-1997)	13	22.81
2541-2550 (1998-2007)	4	7.02
ไม่แน่ชัด	5	8.77
รวม	57	100

ตารางที่ 7 แสดงถึงช่วงเวลาการก่อตั้งร้านค้า ช่วงเวลาที่ก่อตั้งร้านค้ามากที่สุดคือ ระหว่าง พ.ศ.2531-2540 (ค.ศ.1988-1997) จำนวน 13 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 22.81 รองลงมาคือ พ.ศ. 2501-2510 (ค.ศ.1958-1967) จำนวน 11 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 19.29 พ.ศ.2521-2530 (ค.ศ.1978-1987) จำนวน 9 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 15.79 พ.ศ.2511-2520 (ค.ศ.1968-1977) จำนวน 6 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 10.53 พ.ศ.2481-2490 (ค.ศ.1938-1947)และไม่แน่ชัด จำนวน 5 ร้านคิดเป็นร้อยละ 8.77 พ.ศ. 2491-2500 (ค.ศ.1948-1957) และพ.ศ.2541-2550 (พ.ศ.1998-2007) จำนวน 4 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 7.02

บทที่ 5

สรุป ภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน

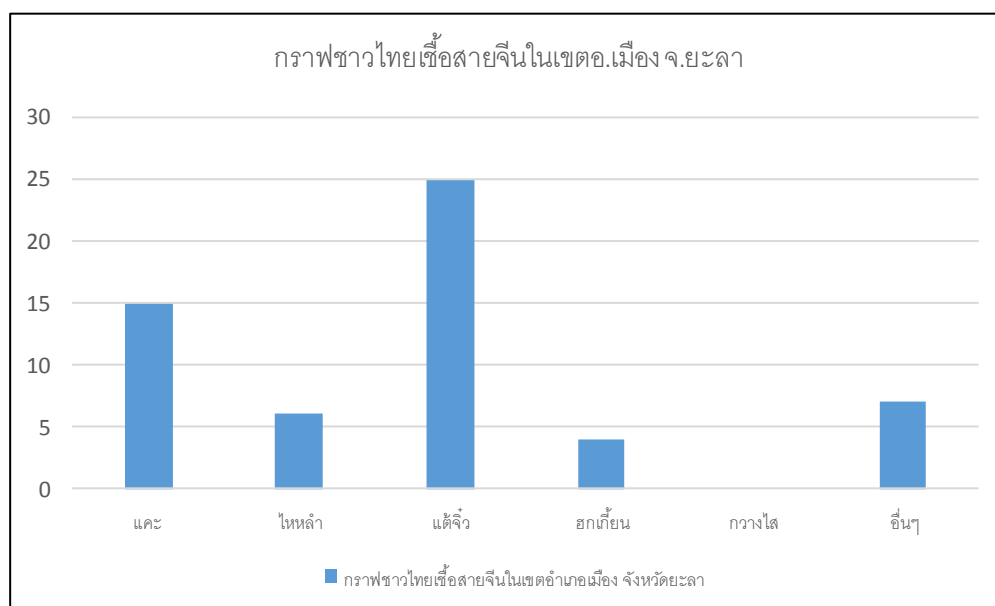
เชื้อสายจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดยะลาชาวไทยเชื้อสายจีน คือ ชาวจีนที่เกิดในประเทศไทยและเป็นเชื้อสายของผู้อพยพชาวจีน หรือชาวจีนโพ้นทะเล คนไทยเชื้อสายจีน มีประมาณ 10.4 ล้านคนในประเทศไทย หรือร้อยละ 15 ของประชากรทั้งประเทศ และยังมีอีกจำนวนมากไม่สามารถนับได้ เพราะที่กลมกลืนกับคนไทยไปแล้วโดยการแต่งงานข้ามเชื้อชาติ

ชาวไทยเชื้อสายจีนส่วนมากบรรพบุรุษจะมาจากจังหวัดแต้จิ๋ว ในมณฑลกว่างตุง ทางตอนใต้ของจีน พูดภาษาแต้จิ๋ว ซึ่งเป็นภาษากลุ่มหมิ่นหนาน รองลงมาคือมาจาก แคะ ฮกเกี้ยน และไหหลำ

ซึ่งประเทศไทยมีประชากรคนไทยเชื้อสายจีนประมาณ 8 ล้านคน ส่วนมากจะเป็นเชื้อสายแต้จิ๋วประมาณร้อยละ 56 รองลงมา ได้แก่ แคะ ร้อยละ 16 ไหลำ ร้อยละ 11 กวางตุง ร้อยละ 7 ฮกเกี้ยน ร้อยละ 7 และอื่น ๆ ร้อยละ 12

จากการเก็บข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของร้านค้าส่วนใหญ่อายุอยู่ที่ประมาณ 40-70 ปีและมีภูมิลำเนาเป็นชาวยะลา ชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลามีประมาณ 5 เชื้อสาย ส่วนมากเป็นเชื้อสายแต้จิ๋ว 25 ครั้วเรือน ร้อยละ รองลงมาได้แก่แคะ 15 ครั้วเรือน ร้อยละ ไหลำ 6 ครั้วเรือน ร้อยละ ฮกเกี้ยนหรือผู้เจี้ยน 4 ครั้วเรือน ร้อยละ และอื่นๆ แสดงในกราฟต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 กราฟแสดงชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

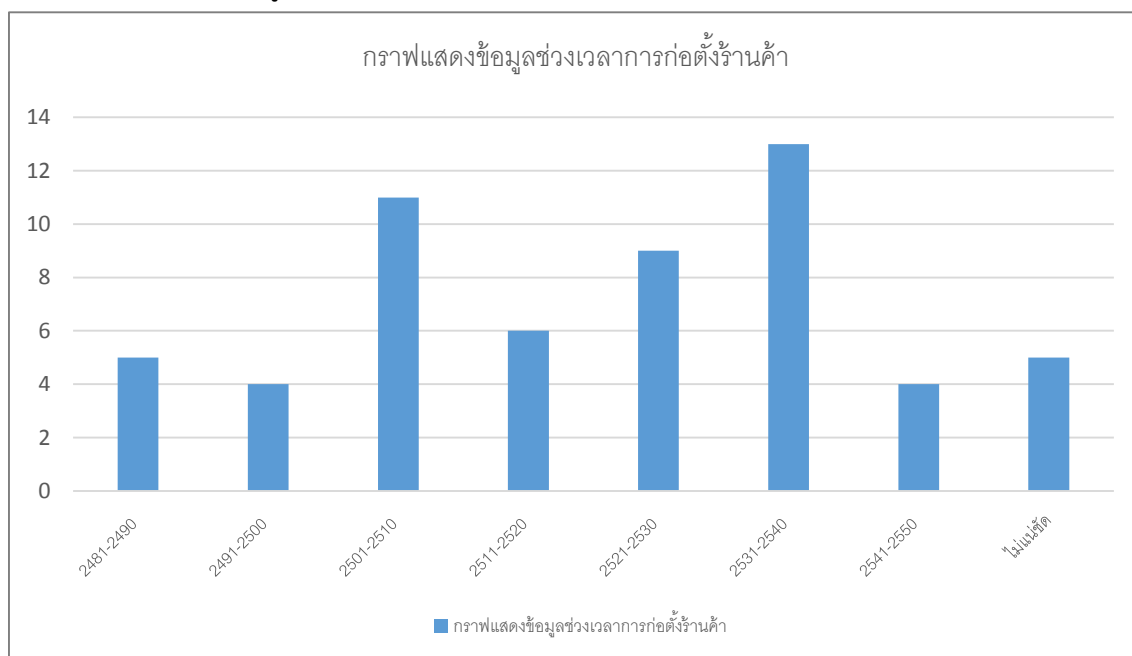

การอพยพของชาวจีนเข้าสู่ประเทศไทยก็เพราะความไม่สงบภายในประเทศจีน ความอดอยาก การติดต่อค้าขาย การอพยพก็เพื่อมาแสวงหาโอกาสที่ดีกว่า หรือตั้งใจทำการค้าขายก่อร่าง

สร้างชีวิตใหม่ ใช้ความชำนาญเฉพาะตนที่มี ในการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่ช่วงแรกมักมาเป็นกุสิกรรมกรรับจ้างตามเหมืองต่างๆ ทั้งฝั่งไทยและมาเลเซีย เป็นต้น

จากการสำรวจพบว่าในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา ได้ทำการสำรวจทั้งหมด 57 ร้านค้า แบ่งได้ออกเป็น 7 ช่วงเวลา ตามการก่อตั้งร้านค้าในช่วงเวลาแรกการก่อตั้งร้านค้าและถึงช่วงเวลาที่ก่อตั้งร้านค้าท้ายสุด แบ่งแต่ละช่วงเวลาเป็นช่วงละ 10 ปี จากข้อมูลพบว่าการก่อตั้งร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ช่วงเวลาแรกการก่อตั้งร้านค้าคือ พ.ศ.2531-2540 (ค.ศ.1988-1997) จำนวน 13 ร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 22.81 ช่วงเวลาที่สอง คือพ.ศ.2501-2510 (ค.ศ.1958-1967) จำนวน 11 ร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 19.29 ช่วงเวลาที่สามคือ พ.ศ.2521-2530 (ค.ศ.1978-1987) จำนวน 9 ร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 15.79 สำหรับข้อมูลในช่วงเวลาอื่นๆแสดงในกราฟต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 กราฟแสดงข้อมูลช่วงเวลาการก่อตั้งร้านค้า

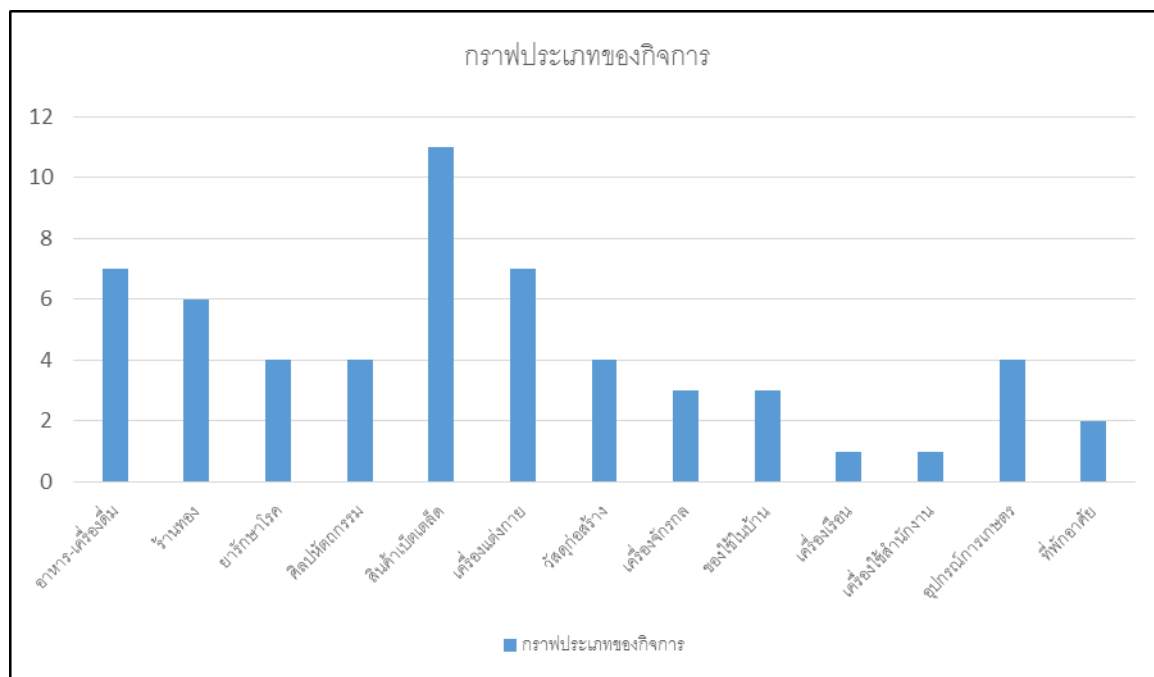

ประเภทของกิจการ

กิจการร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนบางร้านได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษผู้ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มการ ก่อตั้งร้านค้า ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ประเภทของร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนที่ได้ทำการสำรวจมีความหลากหลายมาก จากจำนวน 57 ร้านค้าจัดกลุ่มประเภทกิจการได้ 13 กลุ่มดังนี้ อาหาร-เครื่องดื่ม ร้านทอง ยารักษาโรค ศิลปหัตถกรรม สินค้าเบ็ดเตล็ด เครื่องแต่งกาย วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักรกล ของใช้ในบ้าน เครื่องเรือน เครื่องใช้สำนักงาน อุปกรณ์การเกษตรและที่พักอาศัย สามารถเรียงลำดับกิจการจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ กิจการสินค้าเบ็ดเตล็ด จำนวน 11 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 19.3 เครื่องแต่งกาย จำนวน 7 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 12.28 ร้านทอง 6 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ยารักษาโรค ศิลปหัตถกรรม วัสดุก่อสร้าง และอุปกรณ์การเกษตร จำนวนอย่างละ 4 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 7.02 เครื่องจักรกล ของใช้ในบ้าน เครื่องเรือน จำนวนอย่างละ 3ร้าน คิดเป็นร้อยละ

5.26 ที่พักอาศัย จำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 3.51 และเครื่องเรือน เครื่องใช้สำนักงานอย่างละ 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 1.75

ตารางที่ 5.3 กราฟประเภทของกิจการ

2. การศึกษาชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน

ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของการค้า ซึ่งใช้เพื่อการค้าขายแล้ว ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนยังสะท้อนให้เห็นถึงความคิด สภาพสังคมได้อีกด้วย จากการสำรวจและศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา พบว่า ชื่อร้านค้ามีลักษณะดังนี้

2.1 ชื่อร้านค้าอนุรักษ์การใช้อักษรจีนตัวเต็ม (繁体)

อักษรจีนเป็นอักษรภาพมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงมาเป็นลายเขียน อักษรจีนจึงเป็นทั้งศิลปะและเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่โบราณ จากผลการวิจัยชื่อร้านค้าภาษาจีนได้พบว่า การใช้ภาษาจีนในป้ายชื่อร้านค้ามีแนวโน้มใช้อักษรจีนตัวเต็ม (繁体) เป็นตัวอักษรที่มีการปรับเปลี่ยนอักษรจีนเป็นตัวย่อ รัฐบาลจีนออกแถลงการณ์ให้เหตุผลว่า ต้องการให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการใช้อักษรจีนมากขึ้น จึงต้องลดจำนวนขีดของตัวอักษรลงมาเพื่อลดระดับความยาก โดยย่อหมวดนำหรือตัดบางส่วนออก และย่อรูปรวม

ภาพที่ 5.1 ภาพป้ายชื่อร้านค้าใช้อักษรจีนตัวเต็ม (繁体)

2.2 สีอักษรของชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีทั้งหมด 2 สี คือ สีทองหรือสีเหลือง สีขาว สีแดง การใช้สีอักษรในชื่อร้านค้าภาษาจีน ชาวไทยเชื้อสายจีนจะคำนึงถึงมากในความหมาย ของสี เพราะการเลือกสีจะต้องให้เป็นมงคล ความหมายดังนี้

สีเหลืองหรือสีทอง เป็นสัญลักษณ์แทนธาตุดิน ซึ่งหมายถึง ความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ทั้งในแง่ของอารมณ์ความรู้สึกและชีวิตความเป็นอยู่ ความเจริญรุ่งเรือง

สีขาว เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความสว่าง บริสุทธิ์ และสมปรารถนา

สีแดง หมายถึงแสงสว่าง ความอบอุ่น พลังกำลัง และความรุ่งโรจน์ สีแดงจึงเป็นสัญลักษณ์แห่งความโชคดีและความสุขภาพ

ภาพที่ 5.2 ป้ายชื่อร้านค้าอักษรจีนและสีตัวอักษรเหลืองหรือสีทอง

ภาพที่ 5.3 ป้ายชื่อร้านค้าอักษรจีนและสีตัวอักษรสีขาว

ภาพที่ 5.4 ป้ายชื่อร้านค้าอักษรจีนและสีตัวอักษรสีแดง

2.2 การวิเคราะห์โครงสร้างของชื่อร้านค้า จากการวิเคราะห์พบว่า ชื่อร้านค้าที่สำรวจในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ชื่อร้านค้าเป็นคำนามเฉพาะ ซึ่งเกิดจากคำมูลคือคำที่เกิดจากการประสมของโครงสร้างคำ และมีความหมายคำนั้นจะเป็นคำไทย หรือคำที่มาจากภาษาอื่นก็ได้ แต่คำมูลแต่ละคำจะมีความหมายจำแนกได้ดังนี้คือ

2.2.1 โครงสร้างเดี่ยว ชื่อร้านค้าประเภทนี้มีส่วนประกอบเพียงอย่างเดียว ได้แก่

1) คำบอกชื่ออย่างเดียว เป็นคำเฉพาะที่ตั้งขึ้นเพื่อใช้เรียก คน สัตว์ สิ่งของ หรือสถานที่ที่ชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนที่ใช้ชื่อเป็นชื่อร้าน อาจจะประกอบด้วยแซ่และชื่อ พบว่าชื่อร้านที่มีโครงสร้างเดี่ยว ส่วนใหญ่มาจากชื่อบุคคล คำที่สร้างขึ้นใหม่ คำ และวลี

2) ใช้คำบอกสถานที่อย่างเดียว เช่นการบอกทิศทาง ถิ่นที่อยู่ วิธีการใช้ชื่อสถานที่อย่างเดียวตั้งชื่อร้านพบเห็นได้บ้างในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา เท่าที่พบมีการใช้ชื่อจังหวัดยะลา ทิศใต้ของประเทศไทย เป็นต้น

3) ใช้คำมงคลอย่างเดียว ชาวจีนส่วนใหญ่โดยเฉพาะผู้ที่ทำกิจการค้าขายยึดถือความ เป็นมงคล เพราะคำมงคลหมายถึงสิ่งที่แสดงถึงความรุ่งเรือง ความสว่างสดใส ความงาม ความเจริญ เพราะชาวจีนมีเชื่อว่าถ้าใช้คำที่เป็นมงคลกิจการร้านค้าขายเจริญรุ่งเรือง คำมงคลที่นำมาตั้งชื่อร้านมักสื่อถึงการอวยพรให้กิจการค้าขายเจริญรุ่งเรือง เช่น ความเจริญ ความสุข ความสำเร็จ โชคลาภ รุ่งเรืองเฟื่องฟู ร่ำรวย มั่งมี มั่นคง แข็งแรง ราบรื่น เป็นต้น

4) ใช้วิธีการแปลอย่างเดียว การแปลในลักษณะนี้ ใช้วิธีการทับศัพท์ทั้งจากภาษาจีน เป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน เนื่องจากชาวจีนยุคแรกที่อยู่พหุเข้ามาในประเทศไทย ไม่รู้อักษรไทยและไม่เข้าใจความหมายของคำไทย ต้องการตั้งชื่อร้านภาษาไทยจึงใช้วิธีการทับศัพท์แบบทับเสียง คือ การเลือกอักษรจีนที่มีเสียงอ่านคล้ายกับเสียงภาษาไทย แต่ไม่มีความหมายใดๆ

ตารางที่ 5.4 ชื่อร้านแบบคำบอกชื่อ

ชื่อร้านค้าภาษาไทย (ชื่อร้านค้าภาษาจีน)	รูปแบบคำบอก	กิจการ
ม.มอเตอร์ 富敏	คำบอกชื่อคน	ร้านอะไหล่รถยนต์
สุมิตร 茂樹	คำบอกชื่อคน	ขายของชำ
ตงเอง 中柯	คำบอกชื่อคน	ร้านกระจกอะลูมิเนียม
ท่งอัน 同安	คำมงคล	ร้านขายเครื่องเหล็ก เครื่องเกษตร
เฮงกี 記興	คำมงคล	ร้านขายอุปกรณ์เหล็กสด
แสงฮวดพานิช 活活	คำมงคล	ร้านขายรองเท้า กระเป๋า
แสงไทย 贖泰	การแปลทับศัพท์	ร้านขายเครื่องครัว
คูหมั่งเส็ง คูหมั่งเส็ง	การแปลทับศัพท์	ร้านขายของเด็กเล่น
วิบูลย์ภัณฑ์ 海行	คำบอกสถานที่	ร้านขายของชำ
หน้าอิงวัสดุภัณฑ์ 南方	คำบอกสถานที่	ร้านขายวัสดุก่อสร้าง

2.2.2 ชื่อร้านค้าภาษาจีนที่เป็นแบบองค์ประกอบผสม คือ

ชื่อร้านที่มีองค์ประกอบของคำหลายประเภท เช่น คำบอกชื่อ คำบอกกิจการ คำบอกรูปแบบ องค์การธุรกิจ เป็นต้น ชื่อร้านภาษาจีนแบบองค์ประกอบผสมมีหลายแบบ คือจำประกอบไปด้วย แบบคำบอกชื่อ คำบอกสถานที่ คำบอกกิจการ คำบอกรูปแบบองค์การธุรกิจ มีตัวอย่างตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.5 ชื่อร้านค้าภาษาจีนแบบองค์ประกอบผสม

(ชื่อร้านค้าภาษาจีน)	ความหมายภาษาจีน/ ความหมายภาษาไทย	โครงสร้างชื่อภาษา
联财富两合公司	เหลียนฉวย+รวย+บริษัท หจก.เหริยฉวยพัฒนายะลา	ทับศัพท์เสียงภาษาไทย+คำ มงคล+รูปแบบของกิจการ
金山金行	ภูเขาทอง+ทอง+ห้าง ห้างทองภูเขาทอง (หจก.)	แปลตามความหมาย+ชื่อ สินค้า+ลักษณะของสถานที่ ประกอบกิจการ
也拉冷气	ยะลา+ เครื่องปรับอากาศ ยะลาเครื่องเย็น	สถานที่+ลักษณะของสถานที่ ประกอบกิจการ
科牙生德劉	เตอะซินทำฟัน	ลักษณะสถานประกอบการ+ ชื่อคน
泰發商行	ไทย+รวย+ร้าน+ห้าง ไทยวัฒน์	สถานที่+คำมงคล+รูปแบบ ของกิจการ
海隆電器	ทะเล+รุ่งเรือง+อุปกรณ์ ไฟฟ้า ไฮเรศเทคนิคการช่าง	สถานที่+คำมงคล+สินค้า
陈南安旅社	เฉินหนานอัน+โรงแรม โรงแรมด่านน้ำอัน	ชื่อคน+รูปแบบของกิจการ

อภิปรายผล

1. การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา จากการเก็บข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของร้านค้าส่วนใหญ่อายุอยู่ที่ประมาณ 40-70 ปีและมีภูมิลำเนาเป็นชาวยะลา ชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลามีประมาณ 5 เชื้อสาย ส่วนมากเป็นเชื้อสายแต้จิ๋ว 25 ครัวเรือน ร้อยละ รองลงมาได้แก่คะ 15 ครัวเรือน ร้อยละ ไทหล่า 6 ครัวเรือน ร้อยละ ฮกเกี้ยนหรือฝูเจี้ยน 4 ครัวเรือน ร้อยละ และอื่นๆ ช่วงเวลาการก่อตั้งร้านค้าที่มากที่สุดคือ 30 ปี พ.ศ. 2531-2540 (ค.ศ. 1988-1997) จำนวน 13 ร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 22.81 กิจการสินค้าเบ็ดเตล็ดเปิดมากที่สุด จำนวน 11 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 19.3

2. การวิเคราะห์ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน ได้วิเคราะห์สองประเด็น คือ โครงสร้างและความหมายของชื่อร้าน ผลการศึกษา โครงสร้างของชื่อร้านแบบที่นิยมมากที่สุด คือ โครงสร้างแบบมีส่วนประกอบเดียว โดยมีการใช้ชื่อบุคคล คำมงคล และสถานที่เป็นชื่อร้านค้า ส่วนการวิเคราะห์ทางความหมายพบว่า ชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน มีความ

เกี่ยวของกับกิจการและเป็นคำที่แสดงถึงความมงคล โดยใช้กลวิธีการแปล การทับศัพท์ และการหาคำที่มีเสียงคล้ายกัน

การศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ชาวไทยเชื้อสายจีนให้ความสำคัญกับการ ใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าทั้งชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทย สิ่งสำคัญที่ปรากฏใน ชื่อร้านคือ ความเป็นมงคลต่อการค้าขาย ได้แก่ ความเจริญ ความสุข ความสำเร็จโชคลาภ รุ่งเรืองเฟื่องฟู ร่ำรวย มั่งมี มั่นคง แข็งแรง รابرื่น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนในการวิจัยนี้จำกัดเฉพาะพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา อนาคตควรมีการศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าเขตอื่นๆที่มีชาวไทยเชื้อสายจีนเพื่อที่จะได้ข้อมูลที่หลายหลาย
2. การศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนนี้เป็นการศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนเป็นหลัก หากมีการศึกษาควบคู่กับชื่อภาษาไทย ภาษาจีนและภาษามลายูควบคู่ อาจจะพบถึงการสะท้อนความเป็นอยู่และวัฒนธรรมในบริบทสามจังหวัดชายแดนใต้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- จินดา เสงสมบุรณ์. (2542). ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. (1). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ชนกพร อังศุวิริยะ.(2559). ภาษากับสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภคินี แสงสว่าง. (2545) การศึกษาชื่อร้านค้าธุรกิจของคนไทยเชื้อสายจีนตามแนว ภาษาศาสตร์ :
กรณีศึกษาเขต สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต. ศิลปศาสตร์
 (ภาษาศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล .
- เมฆม สอดส่องกฤษ.(2555). “สำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน
 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี”. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 อุบลราชธานี ปีที่ 8, ฉบับที่ 2 (ก.ค.ค.ค.2555), 59-89.
- นควัฒน์ สาธนะ.(2550) “การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี: ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อร้านกับวิถี
 ชีวิตด้านการทำมาหากิน”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นครินทร์ ชินวรโกมล.(20 พฤศจิกายน 2561). ข้อมูลจังหวัดยะลา. สืบค้นเมื่อ 5 ธ.ค.2562, จาก
 (Online). www.mcu.ac.th/site/bud06.php.
- วิทย์ บัณฑิตกุล. (2555). ราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพฯ: บริษัทสถาพรบุ๊คส์จำกัด, 141-143.
- วิยะดา จงบรรจบ. (2533) การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า.
 วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ศิลปศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รติการณ สุเกษม. (2544) ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าภายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่
 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.(ภาษาไทย) บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เรืองเดช ปิ่นเชื่อนชิตย์.(2538) . การศึกษาชื่อสถานที่ภาษาไทยและภาษาจีนในประเทศไทย. ภาษา
 และวัฒนธรรม. ปีที่14, ฉบับที่2 (ก.ค.-ธ.ค.2538), 20-37;.
- สุพร ประเสริฐราชกิจ. (2541). รวมประวัติและสัญลักษณ์76จังหวัด. กรุงเทพฯ: บริษัทรวมสาส์น
 (1977) จำกัด. 61.
- สุวรรณา ตั้งที่ชะรักษ์.(2556).ภาษาและวัฒนธรรม=Language and culture. (10). ปทุมธานี:
 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามงานวิจัยเรื่อง “การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาว
ไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

**แบบสอบถามงานวิจัยเรื่อง “การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีน
ของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา”**

ข้อมูลส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. ผู้ให้สัมภาษณ์

.....

๒. เพศ ชาย หญิง

๓. อายุ.....ปี

๔. มีเชื้อสายจีน แคะ (客家) ฮกเกี้ยนหรือฝูเจี้ยน (福建)

ไทหล่า (海南) กวางไสหรือกวางสี (广西)

ต่ัจว (潮州) อื่นๆ ระบุ.....

๕. ความเกี่ยวข้องกับร้านค้า

เจ้าของร้าน พนักงานขาย

พนักงานขาย อื่นๆ

๖. ภูมิลำเนาของผู้สัมภาษณ์

.....

๗. สถานที่สัมภาษณ์

.....

ข้อมูลส่วนที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับร้านค้า

๑. ชื่อร้านค้าภาษาไทย.....

๒. ชื่อร้านค้าภาษาจีน.....

๓. ประเภทของร้านค้า.....

๔. สถานที่ตั้งร้านค้า.....

๕. ร้านค้าก่อตั้งในปี พ.ศ. หรือช่วงเวลา.....

๖. บุคคลที่ตั้งชื่อร้านค้า.....

๗. เพราะเหตุใดบุคคลในข้อ ๖ ถึงเป็นคนตั้งชื่อร้าน.....

.....

๘. เพราะเหตุใดจึงตั้งชื่อร้านค้านี้

.....

.....

.....

ข้อมูลส่วนที่ ๓ ข้อมูลทางด้านภาษาเกี่ยวกับชื่อร้านค้า

๑. คำอ่านออกเสียงชื่อร้านค้า.....

๒. ความหมายของชื่อร้านค้า.....

๓. ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อ.....

๔. ที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีน.....

.....

.....

.....

๕. ร้านค้าเคยเปลี่ยนชื่อหรือไม่ เคย ไม่เคย

เคย เพราะ.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

.....
(.....)

วันที่สัมภาษณ์.....

ภาคผนวก ข

คำสั่งแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือวิจัย

คำสั่งคณะกรรมการและสังคมศาสตร์

ที่ ๗๕๖/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจประเมินเครื่องมือการเรียน

ด้วยหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ดำเนินการทำโครงการวิจัย เรื่อง การสำรวจและศึกษาการค้าตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา (A survey and analysis of the tradename in Chinese This merchant shop and stores in Muang District , Yala Province) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลทำวิจัย

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้อำนาจความในคำสั่ง ๓๓๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๙ เรื่อง มอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จึงขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจประเมินเครื่องมือการเรียน ดังนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ดังนี้

- ๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปองทิพย์ หนูหอม
- ๒. อาจารย์จิง วิบูลย์ ทรัพย์
- ๓. อาจารย์จิตติพงษ์ ภูพันธ์ตระกูล

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งนี้ดำเนินการพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย ตามที่ได้รับมอบหมาย ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของทางราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป จนกว่าจะเสร็จสิ้นการดำเนินงาน

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพร อนุชนนท์)
 คณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์

ภาคผนวก ค
แบบขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย

ที่ ๘๖ ๐๖๓๘.๐๕๐๑๑๐๒๓๐/๖๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
สำนักงานเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ประกอบการร้านค้า

ด้วยอาจารย์วราลี รุ่งบานจิต และคณาจารย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย จากงบประมาณการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อง การสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนใน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ในการนี้ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จึงขอความอนุเคราะห์ทางร้านค้าของท่าน ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้นักศึกษาได้ ในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาที่สื่อสารข้อมูล โดยนักศึกษาจะดำเนินการขอข้อมูลหรือเก็บข้อมูล/หรือสัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการประกอบการวิจัย ระหว่างวันที่ ๓ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วราลี รุ่งบานจิต)
ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาจีน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทร ๐ ๗๖๒๙ ๙๖๑๒
โทรสาร ๐ ๗๖๒๙ ๙๖๓๓

ประวัติผู้วิจัย

1. หัวหน้าโครงการ

- 1.1 ชื่อ-สกุล ภาษาไทย นางสาววาราลี รุ่งบานจิต
ชื่อ-สกุลภาษาอังกฤษ Miss Waralee Rungbanjit
- 1.2 หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 1-9598-00031-74-0
- 1.3 ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ
- 1.4 สังกัดภาควิชา/สาขาภาษาจีน คณะ/หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์ - โทรสาร -
- 1.5 โทรศัพท์มือถือ 087-9324686 E-mail waralee.r@yru.ac.th
- 1.6 ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับปริญญา	สาขาวิชา	คณะ	ชื่อสถาบัน
2554	ปริญญาโท	MTCSOL (Master of Teaching Chinese to Speakers of Other Languages)		Chong Qing University of China , China
2551	ปริญญาตรี	ศศ.บ. (ภาษาจีน) เกียรตินิยมอันดับ 1	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

1.7 สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ การสอนภาษาจีน

1.8 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยร่วม

ปี 2558: ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนในจังหวัดยะลา

ผู้วิจัยร่วม

ปี 2559: ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ราชภัฏยะลา

ปี 2560: ศึกษาปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏ ยะลา

ปี 2561: ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเบตง จังหวัดยะลาในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน (ระหว่างการค้าแรงงานวิจัย)

2. ผู้วิจัยร่วม

- 2.1 ชื่อ-สกุล ภาษาไทย นางสาวรธา รุ่งบานจิต
ชื่อ-สกุลภาษาอังกฤษ Miss Woratha Rungbanjit
- 2.2 หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 1-959-800031-73-1
- 2.3 ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ
- 2.4 สังกัดภาควิชา/สาขาภาษาจีน คณะ/หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์ - โทรสาร -
- 2.5 โทรศัพท์มือถือ 093-6788518 E-mail woratha.r@yru.ac.th
- 2.6 ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับปริญญา	สาขาวิชา	คณะ	ชื่อสถาบัน
2554	ปริญญาโท	MTC SOL (Master of Teaching Chinese to Speakers of Other Languages)		Chong Qing University of China , China
2551	ปริญญาตรี	ศศ.บ. (ภาษาจีน) เกียรตินิยมอันดับ 1	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2.7 สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ การสอนภาษาจีน

2.8 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยร่วม

ปี 2558: ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนในจังหวัดยะลา

หัวหน้าโครงการวิจัย

ปี 2559: ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ราชภัฏยะลา

ผู้ร่วมวิจัย

ปี 2560: ศึกษาปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ปี 2561: ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเบตง จังหวัดยะลาในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน (ระหว่างการดำเนินงานวิจัย)

3. ผู้วิจัยร่วม

- 3.1 ชื่อ-สกุล ภาษาไทย นายภากร นพฤทธิ์
ชื่อ-สกุล ภาษาอังกฤษ Mr. Phakorn Noparit
- 3.2 หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 1-8208-00016-23-9
- 3.3 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ พนักงานมหาวิทยาลัย
- 3.4 สังกัดภาควิชา/สาขา สาขาภาษาจีน คณะ/หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์ - โทรสาร -
- 3.5 โทรศัพท์มือถือ 098-7090782 E-mail phakorn.n@yru.ac.th
- 3.6 ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับปริญญา	สาขาวิชา	คณะ	ชื่อสถาบัน
2559	ปริญญาเอก	Doctor of Literature In Literary and Art Theory		Sichuan University of China , China
2554	ปริญญาโท	Master of Arts in Literature & Arts		Chong Qing University of China , China
2551	ปริญญาตรี	ศศ.บ. (ภาษาจีน) เกียรตินิยมอันดับ 1	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

3.7 สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ ภาษาจีน

3.8 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยร่วม

ปี 2558: ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนในจังหวัดยะลา

ปี 2559: ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ราชภัฏยะลา

หัวหน้าโครงการวิจัย

ปี 2560: ศึกษาปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏ ยะลา

ผู้ร่วมวิจัย

ปี 2561: ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเบตง จังหวัดยะลาในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน (ระหว่างการดำเนินงานวิจัย)

4. ผู้วิจัยร่วม

- 4.1 ชื่อ-สกุล ภาษาไทย นายวรากร แซ่พูน
ชื่อ-สกุลภาษาอังกฤษ Mr. Warakorn Saepun
- 4.2 หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 1-9598-00032-50-9
- 4.3 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ พนักงานมหาวิทยาลัย
- 4.4 สังกัดภาควิชา/สาขา สาขาภาษาจีน คณะ/หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์ - โทรสาร -
- 4.5 โทรศัพท์มือถือ 080-0378671 E-mail warakorn.s@yru.ac.th
- 4.6 ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับปริญญา	สาขาวิชา	คณะ	ชื่อสถาบัน
2554	ปริญญาโท	Master of Arts in Literature and Arts		Chong Qing University of China , China
2551	ปริญญาตรี	ศศ.บ. (ภาษาจีน) เกียรตินิยมอันดับ 2	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

- 4.7 สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ วรรณคดีจีน
- 4.8 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
หัวข้อโครงการวิจัย
ปี 2558: ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนในจังหวัดยะลา
หัวข้อโครงการวิจัย
ปี 2559: การสร้างบทเรียนบนเครือข่ายแอปพลิเคชันเรื่องทักษะการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักศึกษาในอุดมศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
ผู้ร่วมวิจัย
ปี 2559: ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ปี 2560: ศึกษาปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ปี 2561: ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเบตง จังหวัดยะลาในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน (ระหว่างการดำเนินงานวิจัย)

5. ผู้ร่วมวิจัย

- 5.1 ชื่อ-สกุล ภาษาไทย นางสาวรณาด แซ่เซิน
ชื่อ-สกุลภาษาอังกฤษ Miss Woranat Saesen
- 5.2 หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 1-9598-00031-46-4
- 5.3 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ พนักงานมหาวิทยาลัย
- 5.4 สังกัดภาควิชา/สาขา สาขาภาษาจีน คณะ/หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์ - โทรสาร -
- 5.5 โทรศัพท์มือถือ 088-8282780 E-mail woranat.s@yru.ac.th
- 5.6 ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับปริญญา	สาขาวิชา	คณะ	ชื่อสถาบัน
2554	ปริญญาโท	Master of Arts in Contemporary & Modern Chinese Literature		QuanZhou University of China, China
2551	ปริญญาตรี	ศศ.บ. (ภาษาจีน) เกียรตินิยมอันดับ 2	คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราช ภัฏยะลา

5.7 สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ วรรณกรรมจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย

5.8 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้ร่วมวิจัย

ปี 2558: ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียนในจังหวัดยะลา

ปี 2559: ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ราชภัฏยะลา

ปี 2560: ศึกษาปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

หัวหน้าโครงการวิจัย

ปี 2561: ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเบตง จังหวัดยะลาในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน (ระหว่างการดำเนินงานวิจัย)